

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Вищу раду правосуддя

Цей Закон визначає статус, повноваження, засади організації та порядок діяльності Вищої ради правосуддя.

Розділ I ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

Глава 1. Загальні положення

Стаття 1. Статус Вищої ради правосуддя

1. Вища рада правосуддя є колегіальним, незалежним конституційним органом суддівського врядування, який діє в Україні на постійній основі для забезпечення незалежності судової влади, її функціонування на засадах відповідальності, підзвітності перед суспільством, формування добросовісного та високопрофесійного корпусу суддів, додержання норм Конституції і законів України, а також професійної етики в діяльності суддів і прокурорів.

2. Вища рада правосуддя є юридичною особою, видатки на її утримання визначаються окремим рядком у Державному бюджеті України.

Стаття 2. Нормативно-правові засади діяльності Вищої ради правосуддя

1. Статус, повноваження, засади організації та порядок діяльності Вищої ради правосуддя визначаються Конституцією України, цим Законом та Законом України "Про судоустрій і статус суддів".

2. Вища рада правосуддя затверджує регламент Вищої ради правосуддя, положення якого регулюють процедурні питання здійснення нею повноважень.

Стаття 3. Повноваження Вищої ради правосуддя

1. Вища рада правосуддя:

- 1) вносить подання про призначення судді на посаду;
- 2) ухвалює рішення стосовно порушення суддею чи прокурором вимог щодо несумісності;
- 3) забезпечує відповідність діяльності суддів вимогам закону, в тому числі через процедури дисциплінарної відповідальності;
- 4) утворює органи для розгляду справ щодо дисциплінарної відповідальності суддів;
- 5) розглядає скарги на рішення відповідних органів про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді чи прокурора;
- 6) ухвалює рішення про звільнення судді з посади;
- 7) надає згоду на затримання судді чи утримання його під вартою чи арештом;
- 8) ухвалює рішення про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя;
- 9) вживає заходів щодо забезпечення авторитету правосуддя та незалежності суддів;
- 10) ухвалює рішення про переведення судді з одного суду до іншого, рішення про відрядження судді до іншого суду того самого рівня і спеціалізації;
- 11) ухвалює рішення про припинення відставки судді;
- 12) погоджує кількість суддів у суді;
- 13) затверджує Положення про Єдину судову інформаційну (автоматизовану) систему, Положення про Державну судову адміністрацію України та типові положення про її територіальне управління, Положення про Службу судової охорони, Положення про проведення конкурсів для призначення на посади державних службовців у судах, органах та установах системи правосуддя, Положення про Комісію з питань вищого корпусу державної служби в системі правосуддя, Порядок ведення Єдиного державного реєстру судових рішень;
- 14) погоджує Типове положення про апарат суду, Положення про порядок створення та діяльності служби судових розпорядників;
- 15) надає обов'язкові до розгляду консультативні висновки щодо законопроектів з питань утворення, реорганізації чи ліквідації судів, судової структури і статусу суддів, узагальнює пропозиції судів, органів та установ

системи правосуддя стосовно законодавства щодо їх статусу та функціонування, судоустрою і статусу суддів;

16) бере участь у визначенні видатків Державного бюджету України на утримання судів, органів та установ системи правосуддя;

17) затверджує за поданням Державної судової адміністрації України нормативи кадрового, фінансового, матеріально-технічного та іншого забезпечення судів;

18) погоджує в установленому порядку перерозподіл бюджетних видатків між судами, крім Верховного Суду;

19) призначає на посаду та звільняє з посади Голову Державної судової адміністрації України, його заступників;

20) визначає за поданням Голови Державної судової адміністрації України граничну чисельність працівників Державної судової адміністрації України, у тому числі її територіальних управлінь;

21) здійснює інші повноваження, визначені цим Законом та Законом України "Про судоустрій і статус суддів".

2. Вища рада правосуддя в зв'язку із реалізацією визначених законом повноважень бере участь у міжнародному співробітництві, у тому числі взаємодіє з іноземними закладами, установами та організаціями з питань правосуддя, є бенефіціаром, реципієнтом міжнародної технічної допомоги, головним розпорядником міжнародної допомоги від іноземних держав, банків і міжнародних фінансових організацій, може бути членом відповідних міжнародних асоціацій.

3. Вища рада правосуддя може залучати для виконання допоміжних і консультативних функцій органи суддівського самоврядування, установи та організації, суддів, суддів у відставці, адвокатів, прокурорів та інших спеціалістів за їхньою згодою на громадських засадах.

Стаття 4. Символи та місцезнаходження Вищої ради правосуддя

1. Вища рада правосуддя має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням і емблему Вищої ради правосуддя, яка затверджується її рішенням.

2. Невід'ємними атрибутами зали засідань Вищої ради правосуддя є Державний Герб України та Державний Прапор України.

3. Вища рада правосуддя знаходиться у місті Києві.

Глава 2. Склад Вищої ради правосуддя

Стаття 5. Склад Вищої ради правосуддя

1. Вища рада правосуддя складається з двадцяти одного члена, з яких десятьох – обирає з'їзд суддів України з числа суддів чи суддів у відставці, двох – призначає Президент України, двох – обирає Верховна Рада України, двох – обирає з'їзд адвокатів України, двох – обирає всеукраїнська конференція прокурорів, двох – обирає з'їзд представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ.

Голова Верховного Суду входить до складу Вищої ради правосуддя за посадою.

2. Члени Вищої ради правосуддя обираються (призначаються) строком на чотири роки. Одна й та ж особа не може обіймати посаду члена Вищої ради правосуддя два строки поспіль.

3. У разі якщо через закінчення строку повноважень члена Вищої ради правосуддя вона стає неповноважною, такий член Вищої ради правосуддя продовжує виконувати свої повноваження до дня обрання (призначення) на його посаду іншої особи або до відновлення повноважності Вищої ради правосуддя, але в будь-якому випадку продовження виконання таких повноважень не може перевищувати трьох місяців.

Стаття 6. Вимоги та обмеження щодо членів Вищої ради правосуддя

1. На посаду члена Вищої ради правосуддя може бути обраний (призначений) громадянин України, не молодший тридцяти п'яти років, який володіє державною мовою, має вищу юридичну освіту та стаж професійної діяльності у сфері права не менше п'ятнадцяти років, є визнаним фахівцем у сфері права, має бездоганну професійну репутацію та відповідає критерію політичної нейтральності.

2. Члени Вищої ради правосуддя, крім Голови Верховного Суду, здійснюють свої повноваження на постійній основі.

3. На членів Вищої ради правосуддя поширюються вимоги та обмеження, встановлені законодавством у сфері запобігання корупції.

4. Члени Вищої ради правосуддя у своїй діяльності та поза її межами повинні дотримуватися встановлених для судді етичних стандартів.

5. Член Вищої ради правосуддя має відповідати критерію політичної нейтральності. Зокрема, не може бути обрана (призначена) членом Вищої ради правосуддя особа, яка на день обрання (призначення) або протягом трьох років, які передують цьому дню:

1) була членом або обіймала посаду в політичній партії, іншій організації, яка має політичні цілі або бере участь у політичній діяльності;

2) була кандидатом або була обраною на виборну посаду в органі державної влади (крім судової) чи органі місцевого самоврядування, мала представницький мандат;

3) брала участь в організації або фінансуванні політичної агітації чи іншої політичної діяльності.

6. Член Вищої ради правосуддя не має права суміщати свою посаду з будь-якою посадою в органі державної влади або органі місцевого самоврядування, органі професійного самоврядування, зі статусом народного депутата України, депутата Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласної, районної, міської, районної у місті, сільської, селищної ради, з підприємницькою діяльністю, обіймати будь-яку іншу оплачувану посаду (крім посади Голови Верховного Суду), виконувати будь-яку іншу оплачувану роботу або отримувати іншу винагороду, крім винагороди члена Вищої ради правосуддя (за винятком здійснення викладацької, наукової чи творчої діяльності та отримання винагороди за неї), а також входити до складу керівного органу чи наглядової ради юридичної особи, що має на меті одержання прибутку. Член Вищої ради правосуддя не може належати до політичних партій, професійних спілок, брати участь у будь-якій політичній діяльності.

7. Особа, яка є власником акцій або володіє іншими корпоративними правами чи має інші майнові права або інший майновий інтерес у діяльності будь-якої юридичної особи, що має на меті отримання прибутку, зобов'язана передати такі акції (корпоративні права) або інші відповідні права в управління незалежній третій особі (без права надання інструкцій такій особі щодо розпорядження такими акціями, корпоративними або іншими правами, або щодо реалізації прав, які з них виникають) на час перебування на посаді члена Вищої ради правосуддя. Член Вищої ради правосуддя може отримувати відсотки, дивіденди та інші пасивні доходи від майна, власником якого він є.

8. Член Вищої ради правосуддя, який є суддею, не може здійснювати правосуддя (крім Голови Верховного Суду).

9. Член Вищої ради правосуддя, який є адвокатом, повинен на час здійснення повноважень члена Вищої ради правосуддя зупинити в установленому порядку адвокатську діяльність та припинити участь в органах адвокатського самоврядування.

10. Не можуть бути членами Вищої ради правосуддя:

- 1) особи, визнані судом недієздатними або обмежено дієздатними;
- 2) особи, які мають судимість, не погашену або не зняту в установленому законом порядку;
- 3) особи, на яких протягом останнього року накладалося адміністративне стягнення за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією;

4) особи, які були членами Вищої кваліфікаційної комісії суддів України або Вищої ради юстиції до набрання чинності Законом України "Про відновлення довіри до судової влади в Україні";

5) особи, які перебувають на адміністративних посадах у судах (крім посади Голови Верховного Суду);

6) особи, які не відповідають вимогам цього Закону щодо несумісності з іншими видами діяльності та не усунули таку невідповідність протягом розумного строку, але не більш ніж протягом 30 днів із дня виникнення обставин, що призводять до порушення вимог щодо несумісності, чи іншого строку, встановленого Вищою радою правосуддя відповідно до цього Закону.

11. За заявою особи, яка не відповідає вимогам цього Закону щодо несумісності з іншими видами діяльності та не має можливості з незалежних від неї причин усунути цю невідповідність протягом 30 днів, Вища рада правосуддя має право продовжити цей строк, але не більше ніж на 30 днів.

12. Перебування особи на посаді члена Вищої ради правосуддя також несумісне із наявністю заборони такій особі обіймати посади, щодо яких здійснюється очищення влади в порядку, визначеному Законом України "Про очищення влади".

Глава 3. Порядок обрання (призначення) на посади членів Вищої ради правосуддя

Стаття 7. Принципи обрання (призначення) на посади членів Вищої ради правосуддя

1. Обрання (призначення) на посади членів Вищої ради правосуддя здійснюється в порядку, передбаченому цим Законом, на основі принципів верховенства права, публічності, політичної нейтральності.

Стаття 8. Подання кандидатом на посаду члена Вищої ради правосуддя документів для обрання (призначення)

1. Для участі у процедурі обрання (призначення) членів Вищої ради правосуддя кандидат на посаду члена Вищої ради правосуддя подає:

1) письмову заяву щодо обрання (призначення) на посаду члена Вищої ради правосуддя;

2) автобіографію;

3) мотиваційний лист, у якому викладаються мотиви бути обраним (призначеним) членом Вищої ради правосуддя;

4) копію документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України;

- 5) копію трудової книжки, послужного списку (за наявності);
- 6) декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, та декларацію родинних зв'язків, а також декларацію доброчесності судді;
- 7) копію диплома про вищу юридичну освіту (з додатками), здобуту в Україні, та/або копії документів про вищу юридичну освіту, здобуту за кордоном, разом із копіями документів, що підтверджують їх визнання в Україні, а також копії документів про науковий ступінь, вчене звання (за наявності);
- 8) довідку медичної установи про стан здоров'я кандидата із висновком щодо його придатності до роботи на посаді, пов'язаній із виконанням функцій держави;
- 9) копію військового квитка (для військовослужбовців або військовозобов'язаних);
- 10) письмову згоду на обробку персональних даних та оприлюднення копій документів, визначених цією статтею, крім копій документів, визначених пунктами 4, 8, 9 цієї частини;
- 11) письмову заяву про відсутність обмежень щодо членства у Вищій раді правосуддя відповідно до статті 6 цього Закону, а також про відповідність вимогам щодо несумісності або зобов'язання виконувати вимоги щодо несумісності у разі обрання (призначення) членом Вищої ради правосуддя;
- 12) заяву про проведення перевірки, передбаченої Законом України "Про очищення влади", або висновок за результатами такої перевірки;
- 13) згоду на проведення спеціальної перевірки відповідно до закону;
- 14) документ, що підтверджує відповідний статус (для суддів, адвокатів та прокурорів).

2. Форма заяви щодо обрання (призначення) на посаду члена Вищої ради правосуддя затверджується Вищою радою правосуддя та розміщується на її офіційному веб-сайті.

3. Вимагати від кандидата надання документів, не визначених цією статтею, забороняється.

Стаття 9. Прийом документів від кандидатів та інші підготовчі дії для обрання (призначення) члена Вищої ради правосуддя

1. Для обрання члена Вищої ради правосуддя з'їздом суддів України, з'їздом адвокатів України, з'їздом представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ або всеукраїнською конференцією прокурорів орган, що скликає відповідно з'їзд або конференцію, не пізніше

ніж за сорок п'ять днів повідомляє секретаріат Вищої ради правосуддя про дату та місце їх проведення.

2. Не пізніше наступного робочого дня після надходження повідомлення про дату та місце проведення відповідно з'їзду або конференції секретаріат Вищої ради правосуддя оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті оголошення, в якому зазначаються:

- 1) дата і місце проведення з'їзду або конференції;
- 2) інформація про початок прийому документів від кандидатів на посади членів Вищої ради правосуддя.

3. Кандидат на посаду члена Вищої ради правосуддя подає документи, визначені частиною першою статті 8 цього Закону, до секретаріату Вищої ради правосуддя не пізніше ніж за тридцять днів до дати проведення відповідно з'їзду або конференції.

4. Секретаріат Вищої ради правосуддя приймає документи кандидатів у хронологічному порядку надходження заяв та не пізніше наступного робочого дня оприлюднює інформацію про кандидата разом із копіями поданих документів, крім документів, визначених пунктами 4, 8, 9 частини першої статті 8 цього Закону, на своєму офіційному веб-сайті.

5. Прийом документів кандидатів завершується о 24 годині останнього дня строку, передбаченого частиною третьою цієї статті. Секретаріат Вищої ради правосуддя не має права відмовити у прийнятті документів з інших підстав, ніж закінчення зазначеного строку.

6. Не пізніше наступного дня після завершення прийому документів секретаріат Вищої ради правосуддя формує переліки кандидатів, які невідкладно оприлюднюються на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя та публікуються у газеті "Голос України", а також невідкладно надсилаються органу, який скликає відповідний з'їзд або конференцію.

7. Секретаріат Вищої ради правосуддя забезпечує проведення спеціальної перевірки стосовно кандидатів для обрання членами Вищої ради правосуддя відповідними з'їздами або конференцією. Секретаріат Вищої ради правосуддя передає органу, який скликає відповідний з'їзд або конференцію, висновок про результати спеціальної перевірки, а також висновок про відповідність кандидата та його документів вимогам, встановленим цим Законом.

8. Для призначення Президентом України члена Вищої ради правосуддя на веб-сайті Офіційного інтернет-представництва Президента України розміщується оголошення про проведення відкритого конкурсу.

9. Положення про проведення відкритого конкурсу для призначення Президентом України членів Вищої ради правосуддя затверджується Президентом України.

10. Особа, яка претендує на участь у конкурсі, подає документи, визначені частиною першою статті 8 цього Закону, протягом п'ятнадцяти днів з дня оголошення на веб-сайті Офіційного інтернет-представництва Президента України про проведення відкритого конкурсу.

11. Інформація про осіб, які претендують на участь у конкурсі, разом із копіями поданих документів, крім документів, визначених пунктами 4, 8, 9 частини першої статті 8 цього Закону, оприлюднюється на веб-сторінці Офіційного інтернет-представництва Президента України на наступний робочий день з дня надходження документів, але не пізніше як за десять днів до дня проведення конкурсу.

12. Для обрання Верховною Радою України члена Вищої ради правосуддя Голова Верховної Ради України оголошує на її офіційному веб-сайті про початок прийому заяв від кандидатів на посади членів Вищої ради правосуддя.

13. Особа, яка претендує бути обраною Верховною Радою України членом Вищої ради правосуддя, подає документи, визначені частиною першою статті 8 цього Закону, протягом п'ятнадцяти днів з дня оголошення на офіційному веб-сайті Верховної Ради України про початок прийому заяв.

14. Інформація про осіб, які претендують бути обраними на посаду члена Вищої ради правосуддя, разом із копіями поданих документів, крім документів, визначених пунктами 4, 8, 9 частини першої статті 8 цього Закону, оприлюднюється на офіційному веб-сайті Верховної Ради України на наступний робочий день з дня надходження документів, але не пізніше як за десять днів до розгляду питання про обрання члена Вищої ради правосуддя.

Стаття 10. Порядок обрання членів Вищої ради правосуддя з'їздом суддів України

1. З'їзд суддів України обирає членів Вищої ради правосуддя з числа суддів або суддів у відставці шляхом таємного голосування.

2. Голосування проводиться виключно за кандидатів у члени Вищої ради правосуддя, які подали документи у порядку, встановленому цим Законом, та обрані делегатами цього з'їзду. Голосування також проводиться за кандидатів у члени Вищої ради правосуддя, які подали документи у порядку, встановленому цим Законом, та висунуті безпосередньо на з'їзді не менш як двадцятьма відсотками обраних делегатів з'їзду.

3. Обраним на посаду члена Вищої ради правосуддя вважається кандидат, який за результатами таємного голосування отримав більшість голосів обраних делегатів з'їзду суддів України.

4. За результатами голосування головою і секретарем з'їзду суддів України підписуються рішення про обрання членів Вищої ради правосуддя.

5. Порядок скликання з'їзду суддів України визначається Законом України "Про судоустрій і статус суддів". Порядок проведення з'їзду суддів України визначається Радою суддів України та рішеннями з'їзду.

Стаття 11. Порядок обрання членів Вищої ради правосуддя з'їздом адвокатів України

1. З'їзд адвокатів України обирає членів Вищої ради правосуддя шляхом таємного голосування.

2. Голосування проводиться виключно за кандидатів у члени Вищої ради правосуддя, які подали документи у порядку, встановленому цим Законом, та обрані делегатами цього з'їзду. Голосування також проводиться за кандидатів у члени Вищої ради правосуддя, які подали документи у порядку, встановленому цим Законом, та висунуті безпосередньо на з'їзді не менш як двадцятьма відсотками обраних делегатів з'їзду.

3. Обраним на посаду члена Вищої ради правосуддя вважається кандидат, який за результатами таємного голосування отримав більшість голосів обраних делегатів з'їзду адвокатів України.

4. За результатами голосування головою і секретарем з'їзду адвокатів України підписуються рішення про обрання членами Вищої ради правосуддя.

5. Порядок скликання та проведення з'їзду адвокатів України визначається Законом України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність" та рішеннями з'їзду.

Стаття 12. Порядок обрання членів Вищої ради правосуддя всеукраїнською конференцією прокурорів

1. Всеукраїнська конференція прокурорів обирає членів Вищої ради правосуддя шляхом таємного голосування.

2. Голосування проводиться виключно за кандидатів у члени Вищої ради правосуддя, які подали документи у порядку, встановленому цим Законом, та обрані делегатами на всеукраїнську конференцію прокурорів. Голосування також проводиться за кандидатів у члени Вищої ради правосуддя, які подали документи у порядку, встановленому цим Законом, та висунуті безпосередньо на всеукраїнській конференції прокурорів не менше ніж двадцятьма відсотками обраних делегатів конференції.

3. Обраним на посаду члена Вищої ради правосуддя вважається кандидат, який за результатами таємного голосування отримав більшість голосів обраних делегатів всеукраїнської конференції прокурорів.

4. За результатами голосування головою і секретарем всеукраїнської конференції прокурорів підписуються рішення про обрання членами Вищої ради правосуддя.

5. Порядок скликання та порядок проведення всеукраїнської конференції прокурорів визначається Законом України "Про прокуратуру".

Стаття 13. Порядок обрання членів Вищої ради правосуддя з'їздом представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ

1. З'їзд представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ обирає членів Вищої ради правосуддя шляхом таємного голосування.

2. Голосування проводиться виключно за кандидатів у члени Вищої ради правосуддя, які подали документи у порядку, встановленому цим Законом, та обрані делегатами цього з'їзду. Голосування також проводиться за кандидатів у члени Вищої ради правосуддя, які подали документи у порядку, встановленому цим Законом, та висунуті безпосередньо на з'їзді не менш як двадцятьма відсотками обраних делегатів з'їзду.

3. Обраним на посаду члена Вищої ради правосуддя вважається кандидат, який за результатами таємного голосування отримав більшість голосів обраних делегатів з'їзду представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ.

4. За результатами голосування головою і секретарем з'їзду представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ підписується рішення про обрання членами Вищої ради правосуддя.

5. У з'їзді представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ беруть участь по два представники від кожного навчального закладу та наукової установи.

6. Для цілей цього Закону до участі у з'їзді представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ для обрання членів Вищої ради правосуддя допускаються представники:

1) вищих навчальних закладів (університетів, академій чи інститутів, крім вищих військових навчальних закладів), які мають у своєму складі навчальні підрозділи, що на день проведення з'їзду здійснюють підготовку фахівців зі ступенем вищої освіти "магістр" протягом щонайменше десяти років та мають ліцензований обсяг на підготовку фахівців зі ступенем вищої освіти "магістр" щонайменше сімдесят п'ять осіб;

2) науково-дослідних установ, які на день проведення з'їзду перебувають у віданні Національної академії наук України, національних галузевих академій наук, пройшли державну атестацію та здійснюють наукову діяльність у сфері права як основну щонайменше десять років.

7. Час і місце проведення з'їзду представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ визначаються Вищою радою правосуддя, а в разі неможливості ухвалення рішення Вищою радою правосуддя через відсутність достатньої кількості обраних (призначених) її членів – центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки.

8. Повідомлення про час і місце проведення з'їзду публікується не пізніше ніж за сорок п'ять днів до його проведення у газеті "Голос України" та оприлюднюється на веб-сайті Вищої ради правосуддя або центрального органу виконавчої влади у сфері освіти і науки, якщо ним визначені час і місце проведення з'їзду, а також невідкладно надсилається навчальним закладам та науковим установам, які делегують своїх представників на з'їзд.

9. З'їзд проводиться у приміщенні навчального закладу або наукової установи.

10. Порядок проведення з'їзду визначається рішенням з'їзду.

11. Для вирішення організаційно-технічних питань щодо підготовки з'їзду представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ може створюватися організаційний комітет з їх представників у кількості до десяти осіб.

Запрошення до участі в роботі організаційного комітету надсилає орган, який скликає з'їзд.

До складу організаційного комітету не можуть входити посадові особи центрального органу виконавчої влади у сфері освіти і науки.

Стаття 14. Строки скликання з'їздів, конференції для обрання членів Вищої ради правосуддя

1. З'їзд суддів України, з'їзд адвокатів України, всеукраїнська конференція прокурорів, з'їзд представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ з метою обрання членів Вищої ради правосуддя проводяться не пізніше ніж за два місяці до дня закінчення повноважень відповідних членів Вищої ради правосуддя.

Стаття 15. Порядок голосування на з'їздах та конференції

1. Кожен із кандидатів для обрання членом Вищої ради правосуддя має право виступити перед делегатами з'їзду або конференції до початку голосування. Рішенням з'їзду або конференції може бути встановлено розумне обмеження часу для виступу, однакове для всіх кандидатів.

2. Кандидат надає делегатам з'їзду або конференції за їх запитом будь-яку інформацію про себе, крім інформації, яка стосується його приватного життя і щодо якої відсутні розумні підстави вважати, що вона може бути важливою для визначення здатності кандидата належним чином

виконувати повноваження члена Вищої ради правосуддя, а також інформації, що становить державну таємницю.

3. Після виступів кандидатів та обговорення кандидатур проводиться голосування.

4. Голосування на відповідних з'їздах або конференції проводиться одним бюлетенем.

До бюлетеня заносяться в алфавітному порядку прізвища кандидатів для обрання членами Вищої ради правосуддя.

5. Якщо за результатами голосування член Вищої ради правосуддя не обраний, проводиться повторне голосування щодо двох кандидатів, які набрали більшу кількість голосів стосовно інших кандидатів, щодо кожної вакантної посади члена Вищої ради правосуддя.

6. Голосування відбувається шляхом проставлення відмітки навпроти прізвищ кандидатів, за обрання яких голосує делегат.

Бюлетень, у якому проставлено відмітки навпроти більшої кількості прізвищ кандидатів, ніж які мають бути обрані відповідним з'їздом або конференцією, або не проставлено жодної відмітки, а також бюлетень невстановленого зразка вважаються недійсними.

7. Форма бюлетенів та інші організаційно-технічні питання щодо порядку голосування та підрахунку голосів встановлюються з'їздами суддів України, адвокатів України, представників юридичних вищих навчальних закладів і наукових установ, всеукраїнською конференцією прокурорів.

Стаття 16. Порядок призначення членів Вищої ради правосуддя Президентом України

1. Президент України за результатами проведеного конкурсу видає указ про призначення членів Вищої ради правосуддя.

Стаття 17. Порядок обрання членів Вищої ради правосуддя Верховною Радою України

1. Верховна Рада України обирає членів Вищої ради правосуддя в порядку, встановленому Регламентом Верховної Ради України.

Стаття 18. Повноважність Вищої ради правосуддя

1. Вища рада правосуддя є повноважною за умови обрання (призначення) на посаду щонайменше п'ятнадцяти членів, серед яких більшість становлять судді (включаючи суддів у відставці), та складення ними присяги.

Глава 4. Статус члена Вищої ради правосуддя

Стаття 19. Присяга члена Вищої ради правосуддя

1. Особа, обрана (призначена) членом Вищої ради правосуддя, складає присягу такого змісту:

"Присягаю сумлінно, чесно і неупереджено здійснювати повноваження члена Вищої ради правосуддя для забезпечення незалежності судової влади, її функціонування на засадах відповідальності, підзвітності перед суспільством, формування доброчесного та високопрофесійного корпусу суддів, додержання норм Конституції України і законів України, а також професійної етики в діяльності суддів і прокурорів".

2. Член Вищої ради правосуддя складає присягу невідкладно після обрання (призначення) на посаду перед органом, який його обрав (призначив). Голова Верховного Суду складає присягу члена Вищої ради правосуддя на засіданні Пленуму Верховного Суду, на якому його обрано Головою Верховного Суду.

3. Відмова скласти присягу є тотожною відмові від набуття статусу члена Вищої ради правосуддя та має наслідком втрату чинності рішенням про обрання (призначення) відповідної особи на цю посаду.

4. Член Вищої ради правосуддя набуває повноважень з моменту складення присяги.

Стаття 20. Права та обов'язки члена Вищої ради правосуддя

1. Член Вищої ради правосуддя має право:

1) вносити пропозиції щодо вдосконалення роботи Вищої ради правосуддя та її органів, секретаріату Вищої ради правосуддя;

2) залучати відповідно до регламенту Вищої ради правосуддя працівників структурних підрозділів секретаріату для підготовки питань, що виносяться на розгляд Вищої ради правосуддя, органів Вищої ради правосуддя, до складу яких він входить;

3) ознайомлюватися з усіма матеріалами, що стосуються питань порядку денного засідань Вищої ради правосуддя, органів Вищої ради правосуддя, до складу яких він входить;

4) наводити свої мотиви та міркування, а також подавати додаткові документи з питань, що розглядаються;

5) вносити пропозиції щодо проектів рішень Вищої ради правосуддя, брати участь в ухваленні рішень, у визначених цим Законом випадках висловлювати письмово окрему думку щодо рішень Вищої ради правосуддя чи органів Вищої ради правосуддя, до складу яких він входить;

б) ініціювати скликання засідання Вищої ради правосуддя, засідання органу Вищої ради правосуддя, до складу якого він входить.

2. Член Вищої ради правосуддя має інші права, визначені законом.

3. Член Вищої ради правосуддя зобов'язаний:

1) дотримуватися присяги;

2) не розголошувати та не використовувати у цілях інших, ніж для виконання своїх обов'язків як члена Вищої ради правосуддя, інформацію з обмеженим доступом та інформацію, яка стала йому відома в закритому засіданні;

3) виконувати вимоги та дотримуватися обмежень, встановлених законодавством у сфері запобігання корупції, у тому числі подавати у визначеному законом порядку декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, декларацію родинних зв'язків, а також декларацію добросовісності судді;

4) брати участь у засіданнях Вищої ради правосуддя та її органів, до складу яких він входить;

5) звертатися з повідомленням про втручання в його діяльність до Вищої ради правосуддя упродовж п'яти днів після того, як йому стало відомо про таке втручання;

б) виконувати інші обов'язки, визначені законом та регламентом Вищої ради правосуддя.

4. Член Вищої ради правосуддя до звільнення з посади або припинення його повноважень не може бути нагороджений державними нагородами України, а також будь-якими іншими нагородами, відзнаками, грамотами. Член Вищої ради правосуддя може бути нагороджений державними нагородами України лише за проявлену ним особисту мужність і героїзм в умовах, пов'язаних із ризиком для життя.

5. Член Вищої ради правосуддя зобов'язаний відмовитися від участі у розгляді питання, якщо:

1) він перебуває у родинних чи інших особистих стосунках із суддею, кандидатом на посаду судді чи прокурором, стосовно якого розглядається питання;

2) він особисто, прямо чи побічно заінтересований у справі, яку розглядає такий суддя;

3) за наявності іншого конфлікту інтересів або обставин, що викликають сумнів у його неупередженості.

6. Якщо в діяннях члена Вищої ради правосуддя є ознаки, які можуть свідчити про наявність підстав для звільнення члена Вищої ради правосуддя з посади, визначених пунктами 3 – 5 частини першої статті 24 цього Закону, Вища рада правосуддя може ухвалити рішення про зупинення повноважень

такого члена Вищої ради правосуддя до закінчення встановленої законом процедури, в якій відповідні факти мають бути встановлені. Рішення про зупинення повноважень члена Вищої ради правосуддя вважається ухваленим, якщо за нього проголосувало не менше чотирнадцяти членів Вищої ради правосуддя.

Стаття 21. Гарантії діяльності членів Вищої ради правосуддя

1. На час виконання повноважень члени Вищої ради правосуддя з числа суддів та прокурорів відряджаються до Вищої ради правосуддя із збереженням за ними посад, які вони обіймали на момент обрання (призначення) членами Вищої ради правосуддя.

2. Розмір винагороди члена Вищої ради правосуддя встановлюється у розмірі посадового окладу судді Верховного Суду з коефіцієнтом 1,5.

Розмір винагороди члена Вищої ради правосуддя, який є суддею, дорівнює сумі його суддівської винагороди, якщо така сума перевищує розмір посадового окладу судді Верховного Суду з коефіцієнтом 1,5.

Виплата винагороди членам Вищої ради правосуддя провадиться за рахунок коштів Державного бюджету України.

3. Члену Вищої ради правосуддя, який не є суддею, надається відпустка та допомога на оздоровлення відповідно до Закону України "Про судоустрій і статус суддів".

4. Член Вищої ради правосуддя у своїй діяльності є незалежним від будь-якого незаконного впливу, тиску або втручання.

Стаття 22. Голова Вищої ради правосуддя

1. Голова Вищої ради правосуддя обирається з членів Вищої ради правосуддя строком на два роки.

2. Голова Вищої ради правосуддя обирається на засіданні Вищої ради правосуддя таємним голосуванням шляхом подання бюлетенів з будь-якою кількістю кандидатур, запропонованих членами Вищої ради правосуддя.

3. Рішення про обрання Голови Вищої ради правосуддя вважається ухваленим, якщо за нього проголосувало більше половини від конституційного складу Вищої ради правосуддя.

4. Порядок проведення голосування встановлюється Вищою радою правосуддя.

5. До повноважень Голови Вищої ради правосуддя належать:

1) організація роботи Вищої ради правосуддя, призначення засідань та головування на них;

2) координація роботи органів Вищої ради правосуддя;

3) направлення Президентіві України подання Вищої ради правосуддя про призначення судді на посаду;

4) підписання ухвалених Вищою радою правосуддя актів, протоколів засідань;

5) загальне керівництво секретаріатом Вищої ради правосуддя;

6) погодження призначення на посади та звільнення з посад працівників секретаріату, застосування до них заходів заохочення, дисциплінарного впливу, вирішення або порушення в установленому порядку питання про присвоєння рангів державним службовцям секретаріату Вищої ради правосуддя;

7) розпорядження бюджетними асигнуваннями на утримання і забезпечення діяльності Вищої ради правосуддя;

8) представництво Вищої ради правосуддя у відносинах з іншими органами та установами у системі правосуддя, органами державної влади та органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями, органами влади іноземних держав та міжнародними організаціями.

6. Голова Вищої ради правосуддя здійснює також інші повноваження, визначені законом та регламентом Вищої ради правосуддя.

7. Голова Вищої ради правосуддя з питань, що належать до його адміністративних повноважень, видає накази і розпорядження.

8. У разі ненабуття Вищою радою правосуддя повноважності здійснення повноважень, визначених пунктами 5 – 7 частини п'ятої цієї статті, покладається на керівника секретаріату Вищої ради правосуддя, а у разі необрання Голови Вищої ради правосуддя або його заступника – на члена Вищої ради правосуддя, який має найбільший стаж роботи на посаді судді.

Стаття 23. Заступник Голови Вищої ради правосуддя

1. Вища рада правосуддя за поданням Голови Вищої ради правосуддя обирає його заступника з числа членів Вищої ради правосуддя строком на два роки.

2. Якщо Головою Вищої ради правосуддя обраний суддя або суддя у відставці, заступник обирається з числа членів Вищої ради правосуддя, які не є судьями або судьями у відставці. У разі якщо Головою Вищої ради правосуддя обраний не суддя або суддя у відставці, то заступник обирається з числа членів Вищої ради правосуддя, які є судьями або судьями у відставці.

3. Обрання заступника Голови Вищої ради правосуддя здійснюється в порядку, визначеному статтею 22 цього Закону.

4. Заступник Голови Вищої ради правосуддя виконує обов'язки Голови Вищої ради правосуддя в разі його відсутності, забезпечує підготовку справ до розгляду та здійснює інші повноваження, визначені законом та регламентом Вищої ради правосуддя.

Стаття 24. Звільнення члена Вищої ради правосуддя з посади

1. Підставами для звільнення члена Вищої ради правосуддя з посади є:

1) неспроможність виконувати свої повноваження за станом здоров'я за наявності медичного висновку;

2) подання заяви про звільнення з посади члена Вищої ради правосуддя за власним бажанням;

3) грубе чи систематичне нехтування обов'язками, що є несумісним зі статусом члена Вищої ради правосуддя або виявило його невідповідність займаній посаді, допущення іншої поведінки, що підриває авторитет та суспільну довіру до правосуддя;

4) виявлення обставин щодо його невідповідності вимогам, визначеним у статті 6 цього Закону;

5) істотне порушення вимог, установлених законодавством у сфері запобігання корупції;

6) систематична неучасть у роботі Вищої ради правосуддя чи органу Вищої ради правосуддя, до складу якого він входить.

2. Рішення про звільнення члена Вищої ради правосуддя з посади з підстав, визначених пунктами 1, 2 частини першої цієї статті, ухвалює Вища рада правосуддя на найближчому засіданні після отримання медичного висновку або заяви відповідно. Процедура ухвалення Вищою радою правосуддя рішення про звільнення її члена з вказаних підстав ініціюється Головою Вищої ради правосуддя або його заступником.

3. Рішення про звільнення члена Вищої ради правосуддя з посади з підстав, визначених пунктами 3 – 6 частини першої цієї статті, ухвалюється органом, що обрав (призначив) члена Вищої ради правосуддя, за поданням Вищої ради правосуддя. З дня внесення зазначеного подання такий член Вищої ради правосуддя відсторонюється від посади, а його повноваження зупиняються до ухвалення рішення відповідним органом.

4. Член Вищої ради правосуддя, стосовно якого Вищою радою правосуддя розглядається питання про звільнення з посади або внесення подання про звільнення з посади, не бере участі у голосуванні щодо такого рішення.

Стаття 25. Припинення повноважень члена Вищої ради правосуддя

1. Повноваження члена Вищої ради правосуддя припиняються у разі:
 - 1) закінчення строку, на який його обрано (призначено), крім випадку, визначеного частиною третьою статті 5 цього Закону;
 - 2) набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього;
 - 3) припинення громадянства України або набуття громадянства іншої держави;
 - 4) визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим, недієздатним або обмежено дієздатним;
 - 5) припинення повноважень судді або звільнення з посади судді (крім виходу судді у відставку) з підстав, визначених Конституцією України;
 - 6) смерті члена Вищої ради правосуддя.

Закінчення строку, на який суддю обрано Головою Верховного Суду, а також його звільнення з адміністративної посади, у тому числі висловлення йому недовіри Пленумом Верховного Суду, припиняє повноваження Голови Верховного Суду як члена Вищої ради правосуддя.

2. Повноваження члена Вищої ради правосуддя з підстав, визначених частиною першою цієї статті, припиняються з настанням відповідної події.

Глава 5. Структура Вищої ради правосуддя

Стаття 26. Структура та організація діяльності Вищої ради правосуддя

1. Вища рада правосуддя діє у пленарному складі, якщо інше не встановлено цим Законом.
2. Для розгляду справ щодо дисциплінарної відповідальності суддів Вища рада правосуддя утворює Дисциплінарні палати з числа членів Вищої ради правосуддя.
3. Кількість Дисциплінарних палат та кількісний склад кожної палати визначаються рішенням Вищої ради правосуддя з урахуванням вимог цього Закону.
4. До складу кожної Дисциплінарної палати входить щонайменше чотири члени Вищої ради правосуддя. При формуванні Дисциплінарних палат Вища рада правосуддя має забезпечити, щоб щонайменше половина, а якщо це неможливо – значна частина членів кожної Дисциплінарної палати були судьями або судьями у відставці.
5. У разі необхідності Вища рада правосуддя може ухвалити рішення про залучення членів однієї Дисциплінарної палати до роботи іншої Дисциплінарної палати або про делегування Голові Вищої ради правосуддя повноважень ухвалювати такі рішення.

Організація роботи Дисциплінарних палат здійснюється в порядку, визначеному регламентом Вищої ради правосуддя.

6. Вища рада правосуддя може утворювати інші органи.

7. Рішення про утворення органів Вищої ради правосуддя та про їх персональний склад ухвалюється Вищою радою правосуддя.

Стаття 27. Секретаріат Вищої ради правосуддя

1. Організаційне, інформаційно-довідкове та інше забезпечення діяльності Вищої ради правосуддя та її органів здійснює секретаріат.

2. Секретаріат Вищої ради правосуддя очолює керівник.

3. Керівник секретаріату та його заступники призначаються на посади та звільняються з посад Вищою радою правосуддя у порядку, встановленому законодавством про державну службу, з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

4. Керівник та інші посадові особи секретаріату Вищої ради правосуддя є державними службовцями, якщо інше не визначено цим Законом.

5. Для забезпечення здійснення членами Вищої ради правосуддя своїх повноважень у складі секретаріату Вищої ради правосуддя діє служба інспекторів.

6. Гранична чисельність працівників секретаріату, в тому числі інспекторів Вищої ради правосуддя, затверджується Вищою радою правосуддя.

7. Виплата заробітної плати працівникам секретаріату Вищої ради правосуддя провадиться за рахунок коштів Державного бюджету України.

Фонд оплати праці працівників секретаріату Вищої ради правосуддя формується за рахунок коштів державного бюджету, а також коштів, які надходять до державного бюджету в рамках програм допомоги Європейського Союзу, урядів іноземних держав, міжнародних організацій, донорських установ. Порядок використання таких коштів, які надходять до державного бюджету, затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням Вищої ради правосуддя.

8. Положення про секретаріат Вищої ради правосуддя, його структура і штатна чисельність затверджуються Вищою радою правосуддя.

Стаття 28. Служба інспекторів Вищої ради правосуддя

1. Служба інспекторів Вищої ради правосуддя формується з числа осіб, які мають повну вищу юридичну освіту і стаж професійної діяльності у сфері права понад сім років.

У разі призначення судді у відставці інспектором Вищої ради правосуддя за ним зберігається пенсія або довічне грошове утримання, а також інші гарантії, визначені Законом України "Про судоустрій і статус суддів".

2. Інспектори Вищої ради правосуддя призначаються на посади та звільняються з посад Головою Вищої ради правосуддя з урахуванням пропозиції відповідного члена Вищої ради правосуддя.

3. Інспектори Вищої ради правосуддя не є державними службовцями, їх статус та особливості діяльності визначаються Положенням про інспектора Вищої ради правосуддя, яке затверджується Вищою радою правосуддя.

4. Інспектори Вищої ради правосуддя діють за дорученням члена Вищої ради правосуддя відповідно до актів, що регулюють діяльність Вищої ради правосуддя.

5. За дорученням члена Вищої ради правосуддя інспектори виконують завдання в межах повноважень члена Вищої ради правосуддя, визначених цим Законом.

6. Службу інспекторів Вищої ради правосуддя очолює керівник служби інспекторів Вищої ради правосуддя, який підпорядковується безпосередньо Голові Вищої ради правосуддя.

Стаття 29. Комісія з питань вищого корпусу державної служби в системі правосуддя

1. Комісія з питань вищого корпусу державної служби в системі правосуддя (далі – Комісія) є колегіальним органом, який діє при Вищій раді правосуддя.

2. До складу Комісії входять:

1) два члени Вищої ради правосуддя, які не є суддями чи суддями у відставці;

2) два члени Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, які не є суддями чи суддями у відставці;

3) два члени Ради суддів України;

4) три судді Верховного Суду.

3. Вища рада правосуддя ухвалює рішення про затвердження персонального складу Комісії на підставі та в межах пропозицій суб'єктів формування Комісії, зазначених у частині другій цієї статті.

4. До складу Комісії не можуть входити Голова Вищої ради правосуддя та Голова Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, судді, які перебувають на адміністративних посадах у судах.

5. Комісія здійснює повноваження Комісії з питань вищого корпусу державної служби, визначені Законом України "Про державну службу", щодо питань державної служби в системі правосуддя.

6. Комісія здійснює діяльність відповідно до Положення про Комісію з питань вищого корпусу державної служби в системі правосуддя, яке затверджується Вищою радою правосуддя після консультацій з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби.

7. Засідання Комісії проводяться відкрито, оголошення про їх проведення, порядок денний, протоколи таких засідань та висновки Комісії оприлюднюються на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя. На засіданні Комісії має право бути присутнім Голова Державної судової адміністрації України або його заступник.

8. Засідання Комісії є правомочним, якщо в ньому бере участь не менше двох третин від загального складу Комісії.

9. Організаційне та матеріально-технічне забезпечення діяльності Комісії здійснюється секретаріатом Вищої ради правосуддя.

Розділ II ОСОБЛИВА ЧАСТИНА

Глава 1. Здійснення повноважень Вищою радою правосуддя, її органами

Стаття 30. Засідання Вищої ради правосуддя, її органів

1. Засідання Вищої ради правосуддя та Дисциплінарних палат проводяться відкрито. Закрите засідання проводиться у виняткових випадках, за наявності підстав, визначених законом для проведення закритих судових засідань або цим Законом. Рішення про проведення закритого засідання ухвалюється більшістю від складу Вищої ради правосуддя чи відповідної Дисциплінарної палати, якщо інше не визначено цим Законом.

2. Засідання Вищої ради правосуддя у пленарному складі, засідання Дисциплінарної палати є повноважним, якщо в ньому бере участь більшість від складу Вищої ради правосуддя або Дисциплінарної палати відповідно. Засідання Вищої ради правосуддя у пленарному складі, на якому розглядається питання щодо внесення подання про призначення судді на посаду, є повноважним, якщо в ньому бере участь не менше чотирнадцяти членів Вищої ради правосуддя.

3. Голова Вищої ради правосуддя визначає дату, час і місце проведення засідання Вищої ради правосуддя, пропонує порядок денний засідання, який затверджується Вищою радою правосуддя.

4. Інформація про дату, час і місце проведення засідання Вищої ради правосуддя, а також проект порядку денного засідання (крім проекту порядку денного закритого засідання) оприлюднюється на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя.

Інформація про дату, час і місце проведення засідання Вищої ради правосуддя з організаційних питань, проект порядку денного такого засідання оприлюдненню не підлягають.

5. Особа, питання щодо якої має розглядатися Вищою радою правосуддя, повідомляється про такий розгляд не пізніше як за десять днів до дня засідання, крім випадків, якщо законом не вимагається участь такої особи у засіданні, а також якщо інше не визначено цим Законом.

6. Суддя вважається належним чином повідомленим, якщо повідомлення направлене на адресу його місця проживання чи перебування або на адресу суду, в якому такий суддя обіймає посаду.

7. На засіданнях Вищої ради правосуддя, Дисциплінарних палат ведуться протоколи та здійснюється повне фіксування засідання технічними засобами.

Стаття 31. Запити Вищої ради правосуддя, її органів

1. Вища рада правосуддя, її органи для здійснення своїх повноважень мають право витребувати та одержувати на їх запит необхідну інформацію та документи від:

1) суддів, судів, органів суддівського самоврядування, інших органів та установ у системі правосуддя;

2) органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб;

3) юридичних осіб.

2. Право робити запити від імені Вищої ради правосуддя має Голова Вищої ради правосуддя або його заступник. Член Вищої ради правосуддя має право робити запит від імені Вищої ради правосуддя чи її органу у справі, по якій такий член є доповідачем.

3. Особа, яка отримала запит Вищої ради правосуддя, зобов'язана протягом десяти днів з дня його отримання надати необхідну інформацію та/або відповідні документи (їх копії).

4. У випадку зберігання інформації, документів у її власника (розпорядника) в електронній формі до Вищої ради правосуддя відповідна інформація та документи надаються в електронній формі (за наявності технічної можливості).

5. Особа, яка отримала запит Вищої ради правосуддя (крім органу державної влади), може відмовити у наданні інформації (документів), яка містить державну, професійну таємницю, таємницю досудового

розслідування, банківську таємницю, таємницю про стан здоров'я або іншу таємницю, що охороняється законом. Розкриття такої таємниці здійснюється на вимогу Вищої ради правосуддя за судовим рішенням у порядку та на підставах, визначених законом.

6. Матеріали судової справи (їх копії), пояснення від суддів чи прокурорів щодо судових справ можуть бути надані на вимогу Вищої ради правосуддя чи її органу тільки щодо тих справ, розгляд яких закінчено. Член Вищої ради правосуддя не має права витребувати матеріали судових справ, розгляд яких не закінчено, або вимагати ознайомлення з такими справами.

7. Якщо судову справу направлено на новий розгляд або її передано у провадження іншого судді, а предметом перевірки є відомості стосовно дій судді, у провадженні якого перебувала зазначена справа, Вища рада правосуддя, її органи або член Вищої ради правосуддя можуть витребувати копії матеріалів цієї судової справи в частині, що розглядалася цим суддею або стосується його дій чи бездіяльності.

8. Вища рада правосуддя чи її орган можуть ухвалити рішення про зупинення розгляду відповідного питання чи провадження у справі на період, необхідний для отримання запитуваної інформації або документів.

9. Невиконання законних вимог Вищої ради правосуддя, її органів або члена Вищої ради правосуддя щодо надання інформації або документів, або надання завідомо неправдивої інформації на їх запит мають наслідком відповідальність, встановлену законом.

10. Член Вищої ради правосуддя, уповноважена особа секретаріату Вищої ради правосуддя мають безпосередній доступ до автоматизованих інформаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних, держателем (адміністратором) яких є державні органи або органи місцевого самоврядування, користуються державними, у тому числі урядовими, засобами зв'язку і комунікацій, мережами спеціального зв'язку та іншими технічними засобами. Обробка такої інформації здійснюється членами Вищої ради правосуддя та уповноваженими особами секретаріату Вищої ради правосуддя із дотриманням вимог законодавства про захист персональних даних та забезпеченням таємниці, що охороняється законом.

11. Доступ до інформації, що містить державну таємницю, здійснюється в порядку, встановленому законодавством про державну таємницю.

Стаття 32. Розподіл справ у Вищій раді правосуддя, її органах

1. Для здійснення розподілу справ у Вищій раді правосуддя, її органах діє автоматизована система розподілу справ (визначення члена Вищої ради правосуддя – доповідача).

2. Положення про автоматизовану систему розподілу справ затверджується Вищою радою правосуддя.

Стаття 33. Відвід члена Вищої ради правосуддя

1. Член Вищої ради правосуддя не може брати участі в розгляді питання і підлягає відводу, якщо буде встановлено, що він особисто, прямо чи побічно заінтересований у результаті справи, є родичем особи, стосовно якої розглядається питання, або якщо будуть встановлені інші обставини, що викликають сумнів щодо його неупередженості.

За наявності таких обставин член Вищої ради правосуддя повинен заявити самовідвід.

2. За таких самих обставин відвід члену Вищої ради правосуддя може заявити особа, за поданням якої розглядатиметься питання, а також особа, стосовно якої вирішується питання, чи особа, що подала заяву, скаргу.

3. Головуючий на засіданні зобов'язаний ознайомити із заявою про відвід члена Вищої ради правосуддя, якому заявлено відвід.

4. Відвід (самовідвід) повинен бути вмотивованим, викладеним у письмовій формі і заявленим до початку розгляду відповідного питання, справи. Заявляти відвід (самовідвід) після цього дозволяється лише у виключних випадках, коли про підставу відводу (самовідводу) не могло бути відомо до початку розгляду.

5. Рішення про відвід (самовідвід) ухвалюється більшістю членів Вищої ради правосуддя, які беруть участь у засіданні Вищої ради правосуддя чи її органу, шляхом голосування в нарадчій кімнаті, за відсутності члена Вищої ради правосуддя, питання про відвід (самовідвід) якого вирішується.

Стаття 34. Рішення Вищої ради правосуддя, її органів

1. Рішення Вищої ради правосуддя ухвалюється більшістю членів Вищої ради правосуддя, які беруть участь у засіданні Вищої ради правосуддя, якщо інше не визначено цим Законом.

2. Рішення органу Вищої ради правосуддя ухвалюється більшістю членів Вищої ради правосуддя, які беруть участь у засіданні органу Вищої ради правосуддя, якщо інше не визначено цим Законом.

3. Рішення Вищої ради правосуддя, її органів ухвалюється у спеціальному приміщенні (нарадчій кімнаті), бути присутніми у якому іншим особам, крім членів Вищої ради правосуддя, які мають право голосу при ухваленні рішення, забороняється.

4. Рішення Вищої ради правосуддя, її органів ухвалюється відкритим голосуванням, якщо інше не визначено цим Законом.

5. Члени Вищої ради правосуддя, які не є одночасно членами відповідного органу Вищої ради правосуддя, не можуть брати участь у засіданнях такого органу та ухваленні ним рішення.

6. Резолютивна частина рішення Вищої ради правосуддя, її органів оголошується публічно, безпосередньо після його ухвалення, а повний текст рішення оприлюднюється на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя не пізніше ніж на сьомий день із дня його ухвалення, якщо інше не визначено законом.

7. За наявності окремої думки члена Вищої ради правосуддя щодо рішення, ухваленого у дисциплінарній справі, або рішення за скаргою на рішення Дисциплінарної палати щодо дисциплінарної відповідальності судді або відповідного органу щодо дисциплінарної відповідальності прокурора, така окрема думка викладається у письмовій формі і додається до матеріалів справи, про що головуючий повідомляє на засіданні. Зміст окремої думки оголошенню на засіданні не підлягає. Окрема думка оприлюднюється разом із повним текстом рішення.

Стаття 35. Оскарження рішення Вищої ради правосуддя, її органів

1. Рішення Вищої ради правосуддя може бути оскаржене до Верховного Суду протягом тридцяти днів з дня його ухвалення.

Голова Верховного Суду не може брати участь у перегляді Верховним Судом рішень Вищої ради правосуддя.

2. Порядок та підстави оскарження рішення Вищої ради правосуддя визначаються законом. Підстави оскарження окремих рішень Вищої ради правосуддя визначаються цим Законом.

3. Оскарження рішення Вищої ради правосуддя не зупиняє його виконання, якщо інше не визначено законом.

4. Рішення Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя може бути оскаржено до Вищої ради правосуддя.

Глава 2. Участь у формуванні суддівського корпусу

Стаття 36. Розгляд Вищою радою правосуддя рекомендації Вищої кваліфікаційної комісії суддів України

1. Призначення на посаду судді здійснюється Президентом України за поданням Вищої ради правосуддя.

2. Вища рада правосуддя ухвалює рішення щодо внесення Президентові України подання про призначення судді на посаду за результатами розгляду рекомендації Вищої кваліфікаційної комісії суддів

України, до якої обов'язково додається особова справа (досьє) кандидата на посаду судді.

3. За результатами попереднього розгляду доповідач складає висновок щодо можливості призначення судді на посаду та виносить такий висновок на розгляд Вищої ради правосуддя.

4. На засіданні Вищої ради правосуддя кандидатура на посаду судді розглядається після доповіді члена Вищої ради правосуддя, який визначений доповідачем у цій справі, та розгляду відповідних матеріалів.

5. Кандидат на посаду судді, стосовно якого розглядається питання щодо внесення подання про призначення судді на посаду, запрошується на засідання Вищої ради правосуддя у порядку, визначеному цим Законом. Неявка кандидата на посаду судді на засідання незалежно від причин не перешкоджає розгляду питання за його відсутності.

Стаття 37. Рішення Вищої ради правосуддя щодо кандидата на посаду судді

1. Рішення щодо кандидата на посаду судді ухвалюється на засіданні Вищої ради правосуддя.

2. Рішення щодо внесення Президентіві України подання про призначення судді на посаду вважається ухваленим, якщо за нього проголосувало не менше чотирнадцяти членів Вищої ради правосуддя.

3. Якщо за рішення щодо внесення Президентіві України подання про призначення судді на посаду проголосувало менше чотирнадцяти членів Вищої ради правосуддя, вважається, що Вищою радою правосуддя ухвалено рішення про відмову у внесенні Президентіві України подання про призначення судді на посаду.

Стаття 38. Оскарження рішення Вищої ради правосуддя щодо кандидата на посаду судді

1. Рішення Вищої ради правосуддя про відмову у внесенні Президентіві України подання про призначення судді на посаду може бути оскаржене та скасоване виключно з підстав, визначених Законом України "Про судоустрій і статус суддів".

Глава 3. Розгляд справ щодо порушення вимог щодо несумісності

Стаття 39. Відкриття справ щодо несумісності

1. Вища рада правосуддя відкриває та розглядає справи про порушення судьями і прокурорами вимог щодо несумісності їх посад із діяльністю або

статусом, визначеними Конституцією та законами України (справи щодо несумісності).

2. Справа щодо несумісності може бути відкрита за заявою будь-якої особи, якій відомі відповідні факти.

3. Заява подається у письмовій формі та повинна містити:

1) прізвище, ім'я, по батькові (найменування) заявника, адресу його місця проживання (перебування) або місцезнаходження, номери засобів зв'язку;

2) прізвище, ім'я, по батькові та посада судді (суддів), прокурора (прокурорів), щодо якого (яких) подано заяву;

3) конкретні відомості про порушення вимог щодо несумісності;

4) посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені заявником відомості.

4. Член Вищої ради правосуддя залишає без розгляду та повертає заявнику заяву щодо несумісності, якщо вона не відповідає вимогам, встановленим цим Законом.

5. Ухвалення рішення про відкриття справи щодо несумісності здійснюється членом Вищої ради правосуддя, визначеним для розгляду відповідної заяви.

Стаття 40. Порядок розгляду справ щодо несумісності

1. Справа щодо несумісності розглядається Вищою радою правосуддя на її засіданні.

2. Суддя, прокурор, справа щодо несумісності якого розглядається, та його представник мають право давати пояснення, ставити питання учасникам засідання, висловлювати міркування і заперечення з питань, які виникають при розгляді справи щодо несумісності, заявляти клопотання і відводи.

3. Виклик на засідання Вищої ради правосуддя судді, прокурора, справа щодо несумісності якого розглядається, є обов'язковим. У разі неможливості взяти участь у засіданні з поважних причин суддя, прокурор може надати письмові пояснення по суті справи, які додаються до матеріалів справи і виголошуються на засіданні Вищої ради правосуддя.

4. Повторна неявка судді, прокурора на засідання Вищої ради правосуддя незалежно від причин є підставою для розгляду справи щодо несумісності за його відсутності.

Стаття 41. Рішення Вищої ради правосуддя у справі щодо несумісності

1. За результатами розгляду справи щодо несумісності Вища рада правосуддя може ухвалити рішення:

1) про визнання порушення суддею вимог щодо несумісності з іншою діяльністю або статусом і звільнення його з посади;

2) про визнання порушення прокурором вимог щодо несумісності з іншою діяльністю або статусом і внесення в установленому порядку подання про звільнення його з посади;

3) про визнання відсутності порушень суддею або прокурором вимог щодо несумісності з іншою діяльністю або статусом.

2. Рішення у справі щодо несумісності ухвалюється більшістю голосів членів Вищої ради правосуддя, які беруть участь у засіданні. Член Вищої ради правосуддя, визначений доповідачем у справі, не бере участі у голосуванні.

Глава 4. Дисциплінарне провадження щодо суддів

Стаття 42. Дисциплінарне провадження

1. Дисциплінарне провадження розпочинається за скаргою щодо дисциплінарного проступку судді (дисциплінарна скарга), поданою відповідно до Закону України "Про судоустрій і статус суддів", або за ініціативою Дисциплінарної палати у випадках, визначених цим Законом.

2. Дисциплінарні провадження щодо суддів здійснюють Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя.

3. Дисциплінарне провадження включає:

1) попереднє вивчення та перевірку дисциплінарної скарги;

2) відкриття дисциплінарної справи;

3) розгляд дисциплінарної скарги та ухвалення рішення про притягнення або відмову в притягненні судді до дисциплінарної відповідальності.

4. Дисциплінарне провадження здійснюється у розумний строк. Строки здійснення дисциплінарного провадження визначаються цим Законом та регламентом Вищої ради правосуддя.

Стаття 43. Попередня перевірка дисциплінарної скарги

1. Член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач):

1) вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та наявність підстав для залишення без розгляду дисциплінарної скарги чи відмови у відкритті дисциплінарної справи;

2) за наявності підстав, визначених пунктами 1 – 5 частини першої статті 44 цього Закону, – повертає дисциплінарну скаргу скаржнику;

3) за наявності підстав, визначених пунктом 6 частини першої чи частиною другою статті 44 цього Закону, – передає скаргу на розгляд Дисциплінарної палати для ухвалення рішення щодо повернення її скаржнику або відкриття дисциплінарної справи;

4) за відсутності підстав для залишення без розгляду та повернення дисциплінарної скарги – збирає у разі необхідності інформацію, документи, інші матеріали для перевірки викладених у скарзі обставин та складає мотивований висновок з пропозицією про відкриття чи відмову у відкритті дисциплінарної справи.

2. Висновок доповідача разом з дисциплінарною скаргою та зібраними у процесі попередньої перевірки матеріалами передається на розгляд Дисциплінарної палати.

Стаття 44. Підстави для повернення дисциплінарної скарги

1. Дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо:

1) дисциплінарна скарга подана з порушенням порядку, визначеного Законом України "Про судоустрій і статус суддів", або не підписана чи не містить прізвища, імені, по батькові скаржника або судді, місця проживання (місця перебування, місцезнаходження) скаржника;

2) дисциплінарна скарга не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді;

3) дисциплінарна скарга не містить посилання на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді;

4) дисциплінарна скарга містить виражені у непристойній формі висловлювання або висловлювання, що принижують честь і гідність будь-якої особи;

5) у дисциплінарній скарзі порушується питання про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді, звільненого з посади або повноваження якого припинені на дату подання скарги;

6) дисциплінарна скарга ґрунтується лише на доводах, що можуть бути перевірені виключно судом вищої інстанції в порядку, передбаченому процесуальним законом.

2. Дисциплінарна скарга може бути залишена без розгляду та повернута скаржнику, якщо він неодноразово протягом дванадцяти місяців,

що передують даті надходження скарги, подавав дисциплінарні скарги, які були залишені без розгляду та повернуті скаржнику або за якими у відкритті дисциплінарної справи було відмовлено.

3. При розгляді питання про наявність підстав для повернення дисциплінарної скарги не оцінюються достовірність відомостей про ознаки дисциплінарного проступку у поведінці судді, докази його вчинення.

4. Рішення про повернення дисциплінарної скарги оскарженню не підлягає.

Стаття 45. Підстави для відмови у відкритті дисциплінарної справи

1. Дисциплінарну справу щодо судді не може бути відкрито, якщо:

1) факти неналежної поведінки судді, що повідомляються у дисциплінарній скарзі, вже були предметом перевірки та розгляду і щодо них відмовлено у відкритті дисциплінарної справи або ухвалено рішення у дисциплінарній справі;

2) закінчився встановлений законом строк для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності;

3) очевидною метою подання скарги є спонукання судді до ухвалення певного судового рішення.

2. Рішення про відмову у відкритті дисциплінарної справи ухвалюється Дисциплінарною палатою та оскарженню не підлягає.

Стаття 46. Відкриття дисциплінарної справи

1. Дисциплінарна палата розглядає висновок доповідача та додані до нього матеріали без виклику судді та особи, яка подала дисциплінарну скаргу, та за результатами такого розгляду ухвалює рішення про відкриття або відмову у відкритті дисциплінарної справи.

2. Рішення про відкриття дисциплінарної справи оскарженню не підлягає.

3. Рішення про відмову у відкритті дисциплінарної справи на вимогу члена Дисциплінарної палати, який не згодний з таким рішенням, передається на затвердження до Вищої ради правосуддя у пленарному складі.

У такому випадку Вища рада правосуддя розглядає питання на пленарному засіданні без виклику судді та особи, яка подала дисциплінарну скаргу, і ухвалює рішення про відмову у відкритті дисциплінарної справи або про скасування такого рішення Дисциплінарної палати і відкриття дисциплінарної справи.

4. Копія рішення про відкриття або відмову у відкритті дисциплінарної справи не пізніше як через три дні з дня його ухвалення

надсилається судді, щодо якого подано дисциплінарну скаргу, та особі, яка подала дисциплінарну скаргу.

Стаття 47. Учасники дисциплінарної справи

1. Розгляд дисциплінарної справи здійснюється Дисциплінарною палатою за участю судді, щодо якого відкрито дисциплінарну справу (далі у главі 4 цього Закону – суддя), та скаржника.

2. Суддя, скаржник можуть брати участь у розгляді справи самостійно та/або через свого представника.

Стаття 48. Підготовка дисциплінарної справи до розгляду

1. Після відкриття дисциплінарної справи доповідач здійснює підготовку справи до розгляду Дисциплінарною палатою, зокрема запитує та збирає додаткову інформацію і документи, матеріали, пояснення судді та скаржника, ознайомлюється з суддівським досьє, визначає свідків чи інших осіб, які підлягають виклику або запрошенню взяти участь у засіданні тощо.

2. Після завершення підготовки дисциплінарної справи до розгляду доповідач повідомляє інших членів Дисциплінарної палати про можливість призначення засідання для її розгляду.

3. Матеріали дисциплінарної справи надаються іншим членам Дисциплінарної палати для вивчення.

4. Суддя та скаржник мають бути повідомлені про засідання Дисциплінарної палати не пізніше ніж за сім днів до дня його проведення в порядку, визначеному регламентом Вищої ради правосуддя, та шляхом розміщення відповідної інформації на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя.

5. Суддя вважається належним чином повідомленим, якщо повідомлення направлено на адресу його місця проживання чи перебування або на адресу суду, в якому такий суддя обіймає посаду.

Стаття 49. Розгляд дисциплінарної справи

1. Розгляд дисциплінарної справи відбувається у відкритому засіданні Дисциплінарної палати, в якому беруть участь суддя, скаржник, їх представники.

2. Розгляд дисциплінарної справи у закритому засіданні Дисциплінарної палати відбувається у виняткових випадках, за наявності підстав, визначених законом для проведення закритих судових засідань.

3. За мотивованим клопотанням судді Дисциплінарна палата також може ухвалити рішення про розгляд дисциплінарної справи у закритому

засіданні, якщо це є необхідним для забезпечення незалежності судді або авторитету правосуддя. Рішення про розгляд дисциплінарної справи у закритому засіданні на цій підставі вважається ухваленим, якщо за нього проголосували всі члени Дисциплінарної палати.

4. У разі неможливості з поважних причин взяти участь у засіданні Дисциплінарної палати суддя може заявити клопотання про відкладення розгляду дисциплінарної справи. Повторна неявка судді на засідання незалежно від причин не перешкоджає розгляду дисциплінарної справи за його відсутності.

Дисциплінарна палата може визнати явку судді для участі у засіданні Дисциплінарної палати обов'язковою.

5. Неявка скаржника не перешкоджає розгляду дисциплінарної справи.

6. Суддя має право надати письмові пояснення по суті скарги.

7. У засіданні Дисциплінарної палати заслуховуються доповідач, суддя, скаржник, їх представники, свідки.

8. Учасники дисциплінарної справи мають право подавати докази, надавати пояснення, заявляти клопотання про виклик свідків, ставити запитання учасникам дисциплінарної справи, висловлювати заперечення, заявляти інші клопотання або відводи.

9. Перебіг розгляду дисциплінарної справи та оголошення результатів її розгляду фіксуються технічними засобами.

10. Якщо в процесі розгляду дисциплінарної справи Дисциплінарна палата дійде висновку про наявність ознак дисциплінарного проступку в діяннях інших суддів або про наявність ознак іншого дисциплінарного проступку в діяннях судді, щодо якого розглядається справа, Дисциплінарна палата може ухвалити рішення про відкриття відповідної дисциплінарної справи за власною ініціативою.

11. Дисциплінарна палата може своїм рішенням об'єднати в одну дисциплінарну справу кілька дисциплінарних справ, які перебувають у її провадженні.

12. Вища рада правосуддя на пленарному засіданні може ухвалити рішення про об'єднання дисциплінарних справ, які перебувають у провадженні різних Дисциплінарних палат, і передання їх на розгляд однієї Дисциплінарної палати.

13. Дисциплінарна палата розглядає дисциплінарну справу протягом дев'яноста днів з дня її відкриття. Цей строк може бути продовжений Дисциплінарною палатою не більше ніж на тридцять днів у виключних випадках, у разі потреби додаткової перевірки обставин та (або) матеріалів дисциплінарної справи.

Стаття 50. Рішення у дисциплінарній справі

1. Дисциплінарна палата обговорює результати розгляду дисциплінарної справи в нарадчій кімнаті.

2. За результатами розгляду дисциплінарної справи Дисциплінарна палата ухвалює рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді або про відмову у притягненні до дисциплінарної відповідальності судді.

3. Доповідач не бере участі в обговоренні у нарадчій кімнаті і в голосуванні під час ухвалення рішення.

4. Рішення у дисциплінарній справі ухвалюється простою більшістю голосів.

5. Вид дисциплінарного стягнення визначається на основі принципу пропорційності, зокрема, враховуються характер дисциплінарного проступку судді, його наслідки, дані, що характеризують особу судді, ступінь його вини, наявність непогашених дисциплінарних стягнень, інші обставини, що впливають на можливість притягнення судді до дисциплінарної відповідальності.

6. Якщо Дисциплінарною палатою ухвалено рішення про відмову у притягненні судді до дисциплінарної відповідальності, дисциплінарне провадження припиняється.

7. Резолютивна частина рішення оголошується на засіданні негайно після виходу з нарадчої кімнати.

8. Рішення Дисциплінарної палати викладається у письмовій формі, підписується членами Дисциплінарної палати, які брали участь у його ухваленні. Рішення у дисциплінарній справі повинно містити:

- 1) прізвище, ім'я, по батькові судді, його посаду;
- 2) встановлені у дисциплінарній справі обставини з посиланням на докази;
- 3) мотиви, з яких ухвалено рішення;
- 4) суть рішення за результатами розгляду із зазначенням виду дисциплінарного стягнення в разі його застосування;
- 5) порядок і строк оскарження рішення, в тому числі дозвіл скаргнику на оскарження рішення, якщо він наданий.

9. У рішенні про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді Дисциплінарна палата може встановити порядок його виконання.

10. Копія рішення Дисциплінарної палати у семиденний строк з дня оголошення його резолютивної частини вручається чи надсилається судді та скаргнику.

Глава 5. Розгляд скарг на рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді чи прокурора

Стаття 51. Розгляд скарги на рішення Дисциплінарної палати про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді

1. Право оскаржити рішення Дисциплінарної палати у дисциплінарній справі до Вищої ради правосуддя має суддя, щодо якого ухвалено відповідне рішення.

Скаржник має право оскаржити рішення Дисциплінарної палати у дисциплінарній справі до Вищої ради правосуддя за наявності дозволу Дисциплінарної палати на таке оскарження.

2. Скарга на рішення Дисциплінарної палати має бути подана не пізніше тридцяти днів з дня його ухвалення. Вища рада правосуддя може поновити строк для оскарження рішення Дисциплінарної палати, якщо визнає, що він був пропущений з поважних причин.

3. Скарга на рішення Дисциплінарної палати може бути подана виключно до Вищої ради правосуддя.

4. Подання скарги на рішення Дисциплінарної палати про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді зупиняє застосування дисциплінарного стягнення.

5. З дня ухвалення Дисциплінарною палатою рішення про застосування дисциплінарного стягнення у виді подання про звільнення судді з посади суддя автоматично відстороняється від здійснення правосуддя до ухвалення Вищою радою правосуддя рішення про його звільнення з посади або скасування рішення Дисциплінарної палати.

6. Скарга на рішення Дисциплінарної палати залишається без розгляду і повертається особі, яка її подала, якщо:

1) скарга не підписана чи не містить прізвища, імені, по батькові особи, яка подала скаргу;

2) скарга подана скаржником за відсутності дозволу Дисциплінарної палати на таке оскарження;

3) скарга не містить відомостей про місце проживання (місце перебування, місцезнаходження) особи, яка подала скаргу (якщо скарга подана скаржником);

4) скарга містить виражені у непристойній формі висловлювання або висловлювання, що принижують честь і гідність будь-якої особи;

5) скаргу подано після закінчення строку, встановленого для її подання, і Дисциплінарною палатою такий строк не поновлено.

7. Вища рада правосуддя розглядає скарги на рішення Дисциплінарної палати не пізніше шістдесяти днів з дня їх надходження. Цей строк може

бути продовжений Вищою радою правосуддя не більше ніж на шістдесят днів у разі потреби додаткової перевірки обставин та/або матеріалів справи.

8. У розгляді скарги не беруть участь члени Вищої ради правосуддя, які входять до Дисциплінарної палати, що ухвалила оскаржуване рішення. Член Дисциплінарної палати, який був доповідачем у дисциплінарній справі при її розгляді Дисциплінарною палатою, має право виступити на засіданні Вищої ради правосуддя, в якому розглядається скарга на рішення Дисциплінарної палати, із доповіддю щодо рішення Дисциплінарної палати.

9. Розгляд скарги на рішення Дисциплінарної палати про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді здійснюється в порядку, визначеному статтею 49 цього Закону.

10. За результатами розгляду скарги на рішення Дисциплінарної палати Вища рада правосуддя має право:

1) скасувати повністю рішення Дисциплінарної палати про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді та закрити дисциплінарне провадження;

2) скасувати частково рішення Дисциплінарної палати про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді та ухвалити нове рішення;

3) скасувати повністю або частково рішення Дисциплінарної палати про відмову в притягненні до дисциплінарної відповідальності судді та ухвалити нове рішення;

4) змінити рішення Дисциплінарної палати, застосувавши інший вид дисциплінарного стягнення;

5) залишити рішення Дисциплінарної палати без змін.

11. Копія рішення Вищої ради правосуддя, ухваленого за результатами розгляду скарги на рішення Дисциплінарної палати, у семиденний строк з дня ухвалення вручається чи надсилається судді та скаржнику або їх представникам.

Стаття 52. Оскарження рішення Вищої ради правосуддя, ухваленого за результатами розгляду скарги на рішення Дисциплінарної палати

1. Рішення Вищої ради правосуддя, ухвалене за результатами розгляду скарги на рішення Дисциплінарної палати, може бути оскаржене та скасоване виключно з таких підстав:

1) склад Вищої ради правосуддя, який ухвалив відповідне рішення, не мав повноважень його ухвалювати;

2) рішення не підписано будь-ким із складу членів Вищої ради правосуддя, які брали участь у його ухваленні;

3) суддя не був належним чином повідомлений про засідання Вищої ради правосуддя – якщо було ухвалено будь-яке з рішень, визначених пунктами 2 – 5 частини десятої статті 51 цього Закону;

4) рішення не містить посилань на визначені законом підстави дисциплінарної відповідальності судді та мотиви, з яких Вища рада правосуддя дійшла відповідних висновків.

2. Право на оскарження до суду рішення Вищої ради правосуддя, ухваленого за результатами розгляду скарги на рішення Дисциплінарної палати, має суддя, щодо якого було ухвалено відповідне рішення, та скаржник, якщо рішення Вищої ради правосуддя ухвалене за його скаргою.

3. У випадку скасування судом рішення Вищої ради правосуддя, ухваленого за результатами розгляду скарги на рішення Дисциплінарної палати, Вища рада правосуддя розглядає відповідну дисциплінарну справу повторно. Повторний розгляд справи здійснюється Вищою радою правосуддя у пленарному складі у порядку, визначеному статтею 49 цього Закону.

Стаття 53. Розгляд скарги на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора

1. Прокурор, щодо якого прийнято рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності, може оскаржити таке рішення до Вищої ради правосуддя не пізніше тридцяти днів з дня вручення йому чи отримання ним поштою копії рішення.

2. Вища рада правосуддя може поновити строк для оскарження рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора, якщо визнає, що він був пропущений з поважних причин.

3. Скарга на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора розглядається Вищою радою правосуддя у пленарному складі в порядку, визначеному статтею 49 цього Закону для розгляду дисциплінарної справи щодо судді.

4. Вища рада правосуддя розглядає скарги на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора не пізніше шістдесяти днів з дня їх надходження. Цей строк може бути продовжений Вищою радою правосуддя не більше ніж на шістдесят днів у разі потреби додаткової перевірки обставин та (або) матеріалів справи.

5. За результатами розгляду скарги на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора Вища рада правосуддя має право:

1) скасувати повністю рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора та закрити дисциплінарне провадження;

2) скасувати частково рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора та ухвалити нове рішення;

3) скасувати повністю або частково рішення відповідного органу про відмову в притягненні до дисциплінарної відповідальності прокурора та ухвалити нове рішення;

4) змінити рішення відповідного органу, застосувавши інший вид дисциплінарного стягнення;

5) залишити рішення відповідного органу без змін.

6. Копія рішення Вищої ради правосуддя, ухваленого за результатами розгляду скарги на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора, у семиденний строк з дня його ухвалення вручається чи надсилається прокурору або його представнику.

Стаття 54. Оскарження рішення Вищої ради правосуддя, ухваленого за результатами розгляду скарги на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора

1. Рішення Вищої ради правосуддя за результатами розгляду скарги на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора може бути оскаржене та скасоване виключно з таких підстав:

1) склад Вищої ради правосуддя, який ухвалив відповідне рішення, не мав повноважень його ухвалювати;

2) рішення не підписано будь-ким із складу членів Вищої ради правосуддя, які брали участь у його ухваленні;

3) прокурор не був належним чином повідомлений про засідання Вищої ради правосуддя – якщо було ухвалено будь-яке з рішень, визначених пунктами 2 – 5 частини п'ятої статті 53 цього Закону;

4) рішення не містить посилань на визначені законом підстави дисциплінарної відповідальності прокурора та мотиви, з яких Вища рада правосуддя дійшла відповідних висновків.

2. Право на оскарження до суду рішення Вищої ради правосуддя, ухваленого за результатами розгляду скарги на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора, мають цей прокурор та скаржник, якщо таке рішення Вищої ради правосуддя ухвалене за його скаргою.

3. У випадку скасування судом рішення Вищої ради правосуддя, ухваленого за результатами розгляду скарги на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора, Вища рада правосуддя розглядає відповідну дисциплінарну справу повторно. Повторний розгляд справи здійснюється Вищою радою правосуддя у пленарному складі у порядку, визначеному статтею 49 цього Закону.

Глава 6. Звільнення судді з посади

Стаття 55. Звільнення судді з посади за загальними обставинами

1. Питання про звільнення судді з підстав, визначених пунктами 1 та 4 частини шостої статті 126 Конституції України, розглядається на засіданні Вищої ради правосуддя.

2. У разі звернення судді із заявою про звільнення з посади за власним бажанням Вища рада правосуддя ухвалює рішення про звільнення судді з посади після попереднього з'ясування дійсного волевиявлення судді, чи не має місце сторонній вплив на нього або примус.

3. Вища рада правосуддя має право зупинити розгляд питання про звільнення судді з посади з підстав, визначених пунктами 1 та 4 частини шостої статті 126 Конституції України, на час розгляду скарги або заяви, наслідком якої може бути звільнення судді з посади з підстав, визначених пунктами 2, 3, 6 частини шостої статті 126 Конституції України.

4. За результатами розгляду питання про звільнення судді з підстав, визначених пунктами 1 та 4 частини шостої статті 126 Конституції України, Вища рада правосуддя ухвалює мотивоване рішення.

Стаття 56. Звільнення судді з посади за особливими обставинами

1. Питання про звільнення судді з підстав, визначених пунктами 2, 3, 5 та 6 частини шостої статті 126 Конституції України, розглядається на засіданні Вищої ради правосуддя.

2. Питання про звільнення судді з підстави, визначеної пунктом 2 частини шостої статті 126 Конституції України (порушення суддею вимог щодо несумісності), Вища рада правосуддя розглядає в порядку розгляду справи щодо порушення вимог щодо несумісності, визначеному главою 3 розділу II цього Закону.

3. Питання про звільнення судді з підстав, визначених пунктами 3 та 6 частини шостої статті 126 Конституції України (вчинення суддею істотного дисциплінарного проступку, грубе чи систематичне нехтування обов'язками, що є несумісним зі статусом судді або виявило його невідповідність займаній посаді; порушення суддею обов'язку підтвердити законність джерела

походження майна), Вища рада правосуддя розглядає на підставі подання Дисциплінарної палати про звільнення судді.

Суддя, стосовно якого розглядається питання про звільнення, повідомляється про засідання Вищої ради правосуддя у порядку, визначеному цим Законом. Неявка судді на засідання незалежно від причин не перешкоджає розгляду питання за його відсутності.

4. При розгляді питання про звільнення судді з підстави, визначеної пунктом 5 частини шостої статті 126 Конституції України (незгода на переведення до іншого суду у разі ліквідації чи реорганізації суду, в якому суддя обіймає посаду), Вища рада правосуддя встановлює факт відмови судді від переведення до іншого суду (у тому числі факт ухилення від виконання відповідного рішення про переведення) на підставі заяви судді або повідомлення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України про таку заяву судді, або повідомлення голови відповідного суду чи його заступника про неприбуття судді до суду для здійснення правосуддя.

5. Запрошення на засідання Вищої ради правосуддя судді, стосовно якого розглядається питання про звільнення його з посади з підстави, визначеної пунктом 5 частини шостої статті 126 Конституції України, є обов'язковим. Суддя та/або його представник має право бути заслуханим на засіданні Вищої ради правосуддя та надати відповідні пояснення. У разі неможливості з поважних причин взяти участь у засіданні Вищої ради правосуддя суддя може заявити клопотання про відкладення розгляду питання про звільнення його з посади. Повторна неявка судді на засідання незалежно від причин не перешкоджає розгляду питання за його відсутності.

6. За результатами розгляду питання про звільнення судді з підстав, визначених пунктами 2, 3, 5 та 6 частини шостої статті 126 Конституції України, Вища рада правосуддя ухвалює мотивоване рішення.

Стаття 57. Оскарження рішення Вищої ради правосуддя про звільнення судді з посади

1. Рішення Вищої ради правосуддя про звільнення судді з посади з підстав, визначених пунктами 1, 2 та 4 частини шостої статті 126 Конституції України, може бути оскаржене та скасоване з підстав, визначених законом.

2. Рішення Вищої ради правосуддя про звільнення судді з підстав, визначених пунктами 3 та 6 частини шостої статті 126 Конституції України, може бути оскаржене та скасоване виключно з таких підстав:

1) склад Вищої ради правосуддя, який ухвалив відповідне рішення, не мав повноважень його ухвалювати;

2) рішення не підписано будь-ким із складу членів Вищої ради правосуддя, які брали участь у його ухваленні;

3) рішення не містить посилань на визначені законом підстави звільнення судді та мотиви, з яких Вища рада правосуддя дійшла відповідних висновків.

3. Рішення Вищої ради правосуддя про звільнення судді з підстави, визначеної пунктом 5 частини шостої статті 126 Конституції України, може бути оскаржене та скасоване з підстав, визначених частиною другою цієї статті, або у випадку, якщо суддя не був належним чином повідомлений про засідання Вищої ради правосуддя, на якому було ухвалене рішення.

Глава 7. Надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом

Стаття 58. Подання про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом

1. Подання про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом вноситься на розгляд Вищої ради правосуддя Генеральним прокурором або його заступником.

2. Подання повинно бути вмотивованим, містити конкретні факти і докази, що підтверджують вчинення суддею суспільно небезпечного діяння, визначеного Кримінальним кодексом України, обґрунтування необхідності такого затримання (утримання).

3. Подання, що не відповідає вимогам цієї статті, Вища рада правосуддя повертає Генеральному прокуророві або його заступнику.

Стаття 59. Порядок розгляду подання про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом

1. Вища рада правосуддя розглядає подання про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом не пізніше п'яти днів з дня отримання подання.

2. Повідомлення про дату, час і місце розгляду подання про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом направляється до суду, в якому суддя обіймає посаду, та невідкладно розміщується на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя.

3. Неявка судді, Генерального прокурора, його заступника або уповноваженого одним із них прокурора на засідання Вищої ради правосуддя незалежно від причин не перешкоджає розгляду подання.

4. Розгляд подання про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом починається з короткого викладу головуючим на засіданні Вищої ради правосуддя наведеного у поданні обґрунтування необхідності такого затримання (утримання).

5. Після короткого викладу наведеного у поданні обґрунтування необхідності затримання судді, утримання його під вартою чи арештом слово надається Генеральному прокуророві, його заступнику або уповноваженому одним із них прокурору. Слово для надання пояснень також надається судді, щодо якого внесено подання, або його представнику. Суддя має право відмовитися від надання пояснень.

Стаття 60. Рішення Вищої ради правосуддя про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом

1. Рішення щодо надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом оголошується присутнім на засіданні та негайно вручається Генеральному прокурору, його заступнику або уповноваженому прокурору.

Стаття 61. Оскарження рішення Вищої ради правосуддя про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом

1. Рішення Вищої ради правосуддя про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом може бути оскаржене в порядку, визначеному кримінальним процесуальним законодавством, як складова частина скарги на відповідну ухвалу слідчого судді про затримання судді, утримання його під вартою чи арештом.

Глава 8. Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя

Стаття 62. Підстави тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя

1. Суддю може бути тимчасово відсторонено від здійснення правосуддя за рішенням Вищої ради правосуддя:

- 1) у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності;
- 2) при проведенні кваліфікаційного оцінювання;
- 3) в порядку застосування дисциплінарного стягнення.

2. Суддя також тимчасово відстороняється від здійснення правосуддя з дня ухвалення Дисциплінарною палатою рішення про застосування дисциплінарного стягнення у виді подання про звільнення судді з посади. В такому випадку відсторонення здійснюється автоматично без ухвалення Вищою радою правосуддя окремого рішення.

3. Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя з інших підстав не допускається.

4. Повідомлення про рішення про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя розміщується на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя та на офіційному веб-порталі "Судова влада".

Стаття 63. Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності

1. Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності здійснюється Вищою радою правосуддя на строк не більше двох місяців на підставі вмотивованого клопотання Генерального прокурора або його заступника.

2. Клопотання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності подається до Вищої ради правосуддя стосовно судді, який є підозрюваним, обвинувачуваним (підсудним), на будь-якій стадії кримінального провадження.

3. Клопотання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності, подане без дотримання визначених законом вимог, повертається Вищою радою правосуддя Генеральному прокурору або його заступнику.

4. Генеральний прокурор або його заступник можуть уповноважити прокурора на вручення судді копії клопотання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності та матеріалів, що обґрунтовують клопотання, а також на представлення відповідного клопотання під час розгляду на засіданні Вищої ради правосуддя.

5. Вища рада правосуддя розглядає клопотання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності невідкладно, але не пізніше семи днів з дня надходження клопотання.

6. Повідомлення про дату, час і місце розгляду відповідного клопотання направляється судді, стосовно якого подано клопотання, Генеральному прокурору або його заступнику, голові суду, в якому суддя обіймає посаду, не пізніше ніж за п'ять днів до засідання Вищої ради правосуддя.

7. Неявка на засідання Вищої ради правосуддя судді, Генерального прокурора або його заступника чи уповноваженого одним із них прокурора, які були належним чином повідомлені про дату, час і місце засідання, не перешкоджає розгляду клопотання.

8. Розгляд клопотання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя починається з короткого викладу членом Вищої ради

правосуддя, який визначений доповідачем, наведеного у клопотанні обґрунтування необхідності такого тимчасового відсторонення.

9. Після короткого викладу наведеного у клопотанні обґрунтування необхідності тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя слово надається Генеральному прокуророві або його заступнику або уповноваженому прокурору, судді (його представнику), щодо якого внесене клопотання, для надання пояснень. Суддя має право відмовитися від надання пояснень.

10. За результатами розгляду клопотання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя Вища рада правосуддя ухвалює рішення, копія якого не пізніше семи робочих днів направляється Генеральному прокурору або його заступнику, судді, стосовно якого ухвалено рішення.

11. Суддя відстороняється від здійснення правосуддя з дня ухвалення Вищою радою правосуддя рішення про його тимчасове відсторонення від здійснення правосуддя на строк, зазначений у рішенні, який не може становити більше двох місяців.

Стаття 64. Продовження строку тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності

1. Продовження строку тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності здійснюється в порядку, визначеному статтею 63 цього Закону, на строк не більше двох місяців, а у разі якщо обвинувальний акт передано до суду – до закінчення судового провадження.

2. Клопотання про продовження строку тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя подається Генеральним прокурором або його заступником не пізніше як за десять днів до закінчення строку, на який суддю було відсторонено.

3. Клопотання про продовження строку тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності, подане без дотримання визначених законом вимог, повертається Вищою радою правосуддя Генеральному прокурору або його заступнику без розгляду.

4. Клопотання про продовження строку тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності підлягає задоволенню, якщо:

1) обставини, які стали підставою для тимчасового відсторонення від здійснення правосуддя, продовжують існувати;

2) сторона обвинувачення не мала можливості забезпечити досягнення цілей, заради яких було застосовано тимчасове відсторонення від здійснення правосуддя, іншими способами протягом дії попереднього рішення.

5. У разі ухвалення Вищою радою правосуддя рішення про продовження строку тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності суддя відстороняється від посади з дня ухвалення Вищою радою правосуддя такого рішення на строк, зазначений у рішенні, який не може становити більше двох місяців.

6. Повторне звернення Генерального прокурора або його заступника із клопотанням про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності або із клопотанням про продовження строку такого відсторонення стосовно судді в межах одного кримінального провадження не допускається, крім випадків скасування попереднього рішення Вищої ради правосуддя судом.

7. Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності припиняється у разі закриття кримінального провадження стосовно судді або ухвалення вироку суду без ухвалення Вищою радою правосуддя окремого рішення про припинення тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя.

Стаття 65. Оскарження рішення про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя чи рішення про продовження строку тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності

1. Рішення Вищої ради правосуддя про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності, продовження строку такого відсторонення може бути оскаржене та скасоване виключно з таких підстав:

1) склад Вищої ради правосуддя, який ухвалив відповідне рішення, не мав повноважень його ухвалювати;

2) рішення не підписано будь-ким із складу членів Вищої ради правосуддя, які брали участь у його ухваленні;

3) рішення не містить посилання на визначені законом підстави його ухвалення або мотиви, з яких Вища рада правосуддя дійшла відповідних висновків.

2. Оскарження рішення Вищої ради правосуддя не зупиняє його виконання.

Стаття 66. Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя при проведенні кваліфікаційного оцінювання

1. Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя при проведенні кваліфікаційного оцінювання здійснюється Вищою радою правосуддя за поданням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

2. Внесене Вищою кваліфікаційною комісією суддів України подання підлягає невідкладному розгляду Вищою радою правосуддя, але не пізніше семи днів з дня надходження.

3. Розгляд подання Вищої кваліфікаційної комісії суддів України здійснюється Вищою радою правосуддя без виклику судді.

4. За результатами розгляду подання Вища рада правосуддя ухвалює рішення, копія якого не пізніше семи днів направляється Вищій кваліфікаційній комісії суддів України, судді, стосовно якого ухвалено таке рішення, голові суду, в якому суддя обіймає посаду.

5. Суддя тимчасово відстороняється від здійснення правосуддя з дня ухвалення Вищою радою правосуддя рішення про тимчасове відсторонення від здійснення правосуддя.

6. Про завершення кваліфікаційного оцінювання судді, стосовно якого ухвалено рішення про тимчасове відсторонення від здійснення правосуддя, Вища кваліфікаційна комісія суддів України повідомляє Вищу раду правосуддя не пізніше трьох днів з дня ухвалення відповідного рішення.

7. Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя припиняється з дня ухвалення Вищою кваліфікаційною комісією суддів України рішення про підтвердження здатності судді здійснювати правосуддя у відповідному суді, або з дня звільнення судді з посади внаслідок непідтвердження здатності судді здійснювати правосуддя у відповідному суді – без ухвалення Вищою радою правосуддя окремого рішення про припинення тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя.

Стаття 67. Оскарження рішення про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя при проведенні кваліфікаційного оцінювання

1. Рішення Вищої ради правосуддя про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя при проведенні кваліфікаційного оцінювання може бути оскаржене та скасоване виключно з таких підстав:

1) подання Вищої кваліфікаційної комісії суддів України не містить посилання на визначені законом підстави його ухвалення або мотиви, з яких Вища кваліфікаційна комісія суддів України дійшла відповідних висновків;

2) склад Вищої ради правосуддя, який ухвалив відповідне рішення, чи склад Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, що ухвалив рішення про направлення подання, не мав повноважень його ухвалювати;

3) рішення Вищої ради правосуддя не підписане будь-ким із складу членів Вищої ради правосуддя, які брали участь у його ухваленні;

4) рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України про внесення подання, на підставі якого Вища рада правосуддя ухвалила рішення, не підписано будь-ким із складу членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, які брали участь в ухваленні рішення про внесення подання;

5) подання Вищої кваліфікаційної комісії суддів України не підписане уповноваженою на це особою.

Стаття 68. Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя в порядку дисциплінарної відповідальності

1. Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя в порядку дисциплінарної відповідальності здійснюється Вищою радою правосуддя на підставі рішення Дисциплінарної палати про застосування дисциплінарного стягнення у виді подання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя.

2. Суддя, стосовно якого розглядається питання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя в порядку дисциплінарної відповідальності, та/або його представник може бути заслуханим на засіданні Вищої ради правосуддя.

3. Неявка судді на засідання незалежно від причин не перешкоджає розгляду питання за його відсутності.

4. За результатами розгляду подання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя в порядку дисциплінарної відповідальності Вища рада правосуддя ухвалює мотивоване рішення.

Стаття 69. Оскарження рішення про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя в порядку дисциплінарної відповідальності

1. Рішення про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя в порядку дисциплінарної відповідальності може бути оскаржене та скасоване виключно з таких підстав:

1) склад Вищої ради правосуддя, який ухвалив відповідне рішення, не мав повноважень його ухвалювати;

2) рішення не підписано будь-ким із складу членів Вищої ради правосуддя, які брали участь у його ухваленні;

3) рішення не містить посилання на визначені законом підстави тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя в порядку дисциплінарної відповідальності та мотиви, з яких Вища рада правосуддя дійшла відповідних висновків.

Глава 9. Переведення суддів

Стаття 70. Переведення судді з одного суду до іншого

1. Переведення судді з одного суду до іншого здійснюється Вищою радою правосуддя:

1) на підставі та в межах рекомендації Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та доданих до неї матеріалів;

2) на підставі подання Дисциплінарної палати про переведення судді до суду нижчого рівня.

2. Відрядження як тимчасове переведення судді до іншого суду того самого рівня і спеціалізації здійснюється у порядку, затвердженому Вищою радою правосуддя за поданням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, погодженим з Державною судовою адміністрацією України.

Стаття 71. Порядок розгляду питання про переведення судді з одного суду до іншого та ухвалення Вищою радою правосуддя рішення

1. Питання про переведення судді з одного суду до іншого розглядається на засіданні Вищої ради правосуддя.

2. Суддя, стосовно якого розглядається питання про переведення з одного суду до іншого, запрошується на засідання Вищої ради правосуддя у порядку, визначеному цим Законом. Неявка судді на засідання незалежно від причин не перешкоджає розгляду питання за його відсутності.

3. Розгляд питання про переведення судді з одного суду до іншого починається з оголошення рекомендації Вищої кваліфікаційної комісії суддів України чи подання Дисциплінарної палати головуєчим у засіданні Вищої ради правосуддя.

4. За результатами розгляду питання про переведення судді з одного суду до іншого Вища рада правосуддя ухвалює мотивоване рішення.

Стаття 72. Оскарження рішення Вищої ради правосуддя про переведення судді

1. Рішення Вищої ради правосуддя про переведення судді може бути оскаржене та скасоване виключно з таких підстав:

1) склад Вищої ради правосуддя, який ухвалив відповідне рішення, не мав повноважень його ухвалювати;

2) рішення не підписано будь-ким із складу членів Вищої ради правосуддя, які брали участь у його ухваленні;

3) рішення не містить посилань на визначені законом підстави для переведення судді та мотивів, з яких Вища рада правосуддя дійшла відповідних висновків.

Глава 10. Вжиття заходів щодо забезпечення незалежності суддів та авторитету правосуддя

Стаття 73. Заходи щодо забезпечення незалежності суддів та авторитету правосуддя

1. Вища рада правосуддя з метою забезпечення незалежності суддів та авторитету правосуддя:

1) веде і оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті реєстр повідомлень суддів про втручання в діяльність судді щодо здійснення правосуддя, проводить перевірку таких повідомлень, оприлюднює результати та ухвалює відповідні рішення;

2) вносить до відповідних органів чи посадових осіб подання про виявлення та притягнення до встановленої законом відповідальності осіб, якими вчинено дії або допущено бездіяльність, що порушує гарантії незалежності суддів або підриває авторитет правосуддя;

3) вносить на розгляд зборів відповідного суду подання про звільнення судді з адміністративної посади у разі невиконання ним рішення Вищої ради правосуддя;

4) ухвалює та оприлюднює публічні заяви і звернення;

5) звертається до суб'єктів законодавчої ініціативи, органів, які уповноважені приймати правові акти, із пропозиціями щодо забезпечення незалежності суддів та авторитету правосуддя;

6) звертається до прокуратури та органів правопорядку щодо надання інформації про розкриття та розслідування злочинів, вчинених щодо суду, суддів, членів їх сімей, працівників апаратів судів, злочинів проти правосуддя, вчинених суддями, працівниками апарату суду;

7) готує у співпраці з органами суддівського самоврядування, іншими органами та установами системи правосуддя, громадськими об'єднаннями та оприлюднює щорічну доповідь про стан забезпечення незалежності суддів в Україні;

8) вживає інших заходів, які є необхідними для забезпечення незалежності суддів та авторитету правосуддя.

2. Вища рада правосуддя вживає заходів, що визначені у частині першій цієї статті, з власної ініціативи, за зверненням судді, судів, органів та установ системи правосуддя.

3. Повідомлення судді про втручання в діяльність щодо здійснення правосуддя іншим суддею розглядається в порядку, визначеному цим Законом для розгляду дисциплінарної скарги.

4. Вища рада правосуддя співпрацює з Радою суддів України, громадськими об'єднаннями, відповідними органами інших держав, міжнародними організаціями та їхніми органами щодо розроблення та впровадження заходів забезпечення незалежності суддів та авторитету правосуддя.

Стаття 74. Подання Вищої ради правосуддя

1. Подання Вищої ради правосуддя з питань, визначених пунктами 2, 3 частини першої статті 73 цього Закону, є обов'язковим для розгляду відповідним органом чи посадовою особою протягом десяти днів після його отримання, якщо інший строк не встановлено законом.

2. Про рішення, ухвалене за результатами розгляду подання Вищої ради правосуддя, та вжиті заходи відповідний орган чи посадова особа зобов'язані невідкладно (але не більше ніж протягом трьох днів) повідомити Вищу раду правосуддя.

3. У разі необхідності здійснення довготривалих заходів Вища рада правосуддя має право у поданні вимагати від відповідного органу чи посадової особи щомісяця інформувати Вищу раду правосуддя про вжиті заходи та досягнуті результати.

4. Нерозгляд або несвоєчасний розгляд подання Вищої ради правосуддя, ненадання або несвоєчасне надання відповіді на подання мають наслідком відповідальність, установлену законом.

Розділ III

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування, але не раніше 30 вересня 2016 року, крім:

частини другої статті 21 цього Закону, яка набирає чинності з 1 січня 2017 року;

пункту 10 частини першої статті 3, глави 9 розділу II цього Закону, які набирають чинності через два роки з дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)".

2. Визнати таким, що втратив чинність з дня набрання чинності цим Законом, Закон України "Про Вищу раду юстиції" (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 25, ст. 146 з наступними змінами).

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради Української РСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122 з наступними змінами):

а) у примітці до статті 172-4 слова "членів Вищої ради юстиції (крім тих, які працюють у Вищій раді юстиції на постійній основі), народних засідателів і" виключити;

б) статтю 185-3 викласти в такій редакції:

"Стаття 185-3. Прояв неповаги до суду

Неповага до суду, що виразилась у злісному ухиленні від явки в суд свідка, потерпілого, позивача, відповідача або в невідкоренні зазначених осіб та інших громадян розпорядженню головуючого чи в порушенні порядку під час судового засідання, а так само вчинення будь-ким дій, які свідчать про явну зневагу до суду або встановлених у суді правил, а так само вчинення дій або допущення бездіяльності, що порушує гарантії незалежності суддів або підриває авторитет правосуддя, –

тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, –

тягнуть за собою накладення штрафу від ста п'ятдесяти до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти відсотків заробітку, а в разі якщо за обставинами справи з урахуванням особи порушника застосування цих заходів буде визнано недостатнім, – адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб.

Злісне ухилення експерта, перекладача від явки в суд –

тягне за собою накладення штрафу від двадцяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Невиконання поручителем зобов'язань, покладених судом під час провадження у справах за адміністративними позовами з приводу затримання та видворення іноземців та осіб без громадянства, –

тягне за собою накладення штрафу від ста п'ятдесяти до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян";

в) статтю 188-32 викласти в такій редакції:

"Стаття 188-32. Невиконання законних вимог Вищої ради правосуддя, її органу або члена Вищої ради правосуддя

Невиконання законних вимог Вищої ради правосуддя, її органу або члена Вищої ради правосуддя щодо надання інформації, судової справи (її копії), розгляд якої закінчено, надання завідомо неправдивої інформації, а так само недодержання встановлених законом строків надання інформації,

судової справи (її копії), розгляд якої закінчено, Вищій раді правосуддя, її органу або члену Вищої ради правосуддя –

тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, –

тягнуть за собою накладення штрафу від ста п'ятдесяти до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Нерозгляд або несвоєчасний розгляд подання Вищої ради правосуддя про виявлення та притягнення до відповідальності осіб, якими вчинено дії або допущено бездіяльність, що порушує гарантії незалежності суддів або підриває авторитет правосуддя, а так само нерозгляд або несвоєчасний розгляд подання про звільнення судді з адміністративної посади, ненадання або несвоєчасне надання відповіді на зазначені подання –

тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян";

г) у пункті 9-2 частини першої статті 255 слова "Вищої ради юстиції" замінити словами "Вищої ради правосуддя";

2) у частині першій статті 67 Кодексу торговельного мореплавства України (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., №№ 47 – 52, ст. 349 з наступними змінами) слова "Генеральним прокурором України" замінити словами "Генеральним прокурором";

3) у Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., №№ 25 – 26, ст. 131 з наступними змінами):

а) доповнити статтею 351-2 такого змісту:

"Стаття 351-2. Перешкоджання діяльності Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України

1. Невиконання законних вимог Вищої ради правосуддя, її органу чи члена Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України чи члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, створення штучних перешкод у їх роботі, ненадання їм інформації чи надання їм завідомо неправдивої інформації, у разі вчинення протягом року після накладення повторно адміністративного стягнення за вказані дії –

караються штрафом від ста до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років";

б) в абзаці першому частини першої статті 112 та абзаці першому частини першої статті 346 після слів "члена Кабінету Міністрів України" доповнити словами "Голови чи члена Вищої ради правосуддя, Голови чи члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України";

в) в абзаці першому частини першої статті 344 після слів "члена Кабінету Міністрів України" доповнити словами "Голову чи члена Вищої ради правосуддя, Голову чи члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України";

г) в абзаці першому частини першої статті 384 слова "а також" виключити, а слова "у таких самих випадках" замінити словами "у таких самих випадках, а також завідомо неправдиве показання свідка у дисциплінарній справі, що розглядається Вищою радою правосуддя чи її органами, –";

д) у тексті Кодексу слова "Генеральний прокурор України" в усіх відмінках замінити словами "Генеральний прокурор" у відповідному відмінку;

4) в абзаці одинадцятому частини першої статті 24 Кримінально-виконавчого кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 3 – 4, ст. 21 з наступними змінами) слова "Генеральний прокурор України" замінити словами "Генеральний прокурор";

5) у Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №№ 35 – 37, ст. 446 з наступними змінами):

а) у частині шостій і в абзаці першому частини сьомої статті 171-1 слова "Вищої ради юстиції" замінити словами "Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України";

б) у тексті Кодексу слова "Вища рада юстиції" в усіх відмінках замінити словами "Вища рада правосуддя" у відповідному відмінку;

б) у Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9 – 13, ст. 88 з наступними змінами):

а) доповнити статтею 155-1 такого змісту:

"Стаття 155-1. Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності

1. Рішення про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності ухвалюється Вищою радою правосуддя на підставі вмотивованого клопотання Генерального прокурора або його заступника в порядку, встановленому законом.

2. Клопотання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності подається до Вищої ради правосуддя стосовно судді, який є підозрюваним, обвинувачуваним (підсудним) на будь-якій стадії кримінального провадження.

3. Клопотання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності повинно відповідати вимогам частини другої статті 155 цього Кодексу";

б) частину другу статті 131 доповнити пунктом 4-1 такого змісту:

"4-1) тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя";

в) друге речення частини третьої статті 154 виключити;

г) абзац п'ятий пункту 1 частини п'ятої статті 216 викласти в такій редакції:

"суддею, суддею Конституційного Суду України, присяжним (під час виконання ним обов'язків у суді), членом, інспектором Вищої ради правосуддя, членом, інспектором Вищої кваліфікаційної комісії суддів України";

д) пункт 2 частини першої статті 480 викласти в такій редакції:

"2) судді, судді Конституційного Суду України, а також присяжного на час виконання ним обов'язків у суді, члена Вищої ради правосуддя, члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України";

е) пункт 3 частини першої статті 481 викласти в такій редакції:

"3) судді, судді Конституційного Суду України, присяжному на час виконання ним обов'язків у суді, члену Вищої ради правосуддя, члену Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, працівникам Національного антикорупційного бюро України – Генеральним прокурором або його заступником";

є) частину першу статті 482 викласти в такій редакції:

"1. Затримання судді чи утримання його під вартою чи арештом здійснюється за згодою Вищої ради правосуддя.

Без згоди Вищої ради правосуддя суддю не може бути затримано або утримувано під вартою чи арештом до винесення обвинувального вироку судом, за винятком затримання судді під час або відразу ж після вчинення тяжкого або особливо тяжкого злочину.

Суддя, затриманий за підозрою у вчиненні діяння, за яке встановлена кримінальна відповідальність, повинен бути негайно звільнений після з'ясування його особи, за винятком:

1) якщо Вищою радою правосуддя надано згоду на затримання судді у зв'язку з таким діянням;

2) затримання судді під час або відразу ж після вчинення тяжкого або особливо тяжкого злочину, якщо таке затримання є необхідним для попередження вчинення злочину, відвернення чи попередження наслідків злочину або забезпечення збереження доказів цього злочину. Суддя має бути негайно звільнений, якщо мета такого затримання (попередження вчинення

злочину, відвернення чи попередження наслідків злочину або забезпечення збереження доказів цього злочину) досягнута";

ж) у тексті Кодексу слова "Генеральний прокурор України" в усіх відмінках замінити словами "Генеральний прокурор" у відповідному відмінку;

7) у тексті Закону України "Про оперативно-розшукову діяльність" (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 22, ст. 303 з наступними змінами) слова "Генеральний прокурор України" в усіх відмінках замінити словами "Генеральний прокурор" у відповідному відмінку;

8) у тексті Закону України "Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю" (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 35, ст. 358 з наступними змінами) слова "Генеральний прокурор України" в усіх відмінках замінити словами "Генеральний прокурор" у відповідному відмінку;

9) у статті 24 Закону України "Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів" (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 11, ст. 50 з наступними змінами) слова "Генеральний прокурор України" замінити словами "Генеральний прокурор";

10) у частині шостій статті 27 Закону України "Про державну таємницю" (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 16, ст. 93 з наступними змінами) слова "Генеральному прокурору України" замінити словами "Генеральному прокурору";

11) у Законі України "Про комітети Верховної Ради України" (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 19, ст. 134 з наступними змінами):

а) у статті 18:

частину п'яту після слів "Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення" доповнити словами "про обрання і звільнення Верховною Радою України членів Вищої ради правосуддя";

у частині сьомій слова "Генеральний прокурор України" в усіх відмінках замінити словами "Генеральний прокурор" у відповідному відмінку;

частину дев'яту виключити;

б) у пункті 5 частини першої статті 25 слова "Генеральному прокурору України" замінити словами "Генеральному прокурору";

12) у пункті 1 частини першої статті 13, у частині третій статті 20 Закону України "Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини" (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 20, ст. 99 з наступними змінами) слова "Генеральним прокурором України" замінити словами "Генеральним прокурором";

13) в абзаці дев'ятому частини першої статті 6 Закону України "Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб" (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 35, ст. 236) слова "Генерального прокурора України" замінити словами "Генерального прокурора";

14) у частині першій статті 8 Закону України "Про пенсії за особливі заслуги перед Україною" (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 35, ст. 289 з наступними змінами) слова "Генеральним прокурором України" замінити словами "Генеральним прокурором";

15) в абзаці першому частини першої статті 31 Закону України "Про статус депутатів місцевих рад" (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 40, ст. 290 з наступними змінами) слова "Генеральний прокурор України" в усіх відмінках замінити словами "Генеральний прокурор" у відповідному відмінку;

16) у пункті 6 частини другої статті 7 Закону України "Про контррозвідувальну діяльність" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 12, ст. 89 з наступними змінами) слова "Генеральний прокурор України" в усіх відмінках замінити словами "Генеральний прокурор" у відповідному відмінку;

17) у частині третій статті 24, статті 31 Закону України "Про боротьбу з тероризмом" (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 25, ст. 180) слова "Генеральним прокурором України" замінити словами "Генеральним прокурором";

18) у частині четвертій статті 3 Закону України "Про доступ до судових рішень" (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 15, ст. 128) слова "Кабінетом Міністрів України" замінити словами "Вищою радою правосуддя";

19) у Регламенті Верховної Ради України, затвердженому Законом України "Про Регламент Верховної Ради України" (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 14 – 17, ст. 133 з наступними змінами):

а) у частині четвертій статті 14, частині першій статті 34, частині першій статті 168, частині третій статті 178, назві глави 33, статтях 212, 213 слова "Генеральний прокурор України" в усіх відмінках замінити словами "Генеральний прокурор" у відповідному відмінку;

б) у пункті 1 частини четвертої статті 88 слова "до Генеральної прокуратури України" замінити словами "Генеральному прокурору";

в) у частині першій статті 140:

у пункті 4 слова "повідомлення Верховного Суду України, вищих спеціалізованих судів України, Міністерства юстиції України, Генеральної прокуратури України" замінити словами "повідомлення Вищої ради правосуддя, Верховного Суду, вищих спеціалізованих судів України, Міністерства юстиції України, Генерального прокурора";

у пункті 6 слова "роз'яснення Верховного Суду України щодо положень закону, якщо такі є" виключити;

г) у частині першій статті 168 слова "Голова Вищої ради юстиції" замінити словами "Голова Вищої ради правосуддя";

д) у назві глави 30, статті 170 слово "неможливість" у всіх відмінках замінити словом "неспроможність" у відповідному відмінку;

е) у пункті 4 частини третьої статті 174 слова "(крім суддів Конституційного Суду України та суддів судів загальної юрисдикції)" замінити словами "(крім суддів та суддів Конституційного Суду України)";

є) статтю 208-1 викласти в такій редакції:

"Стаття 208-1. Порядок обрання членів Вищої ради правосуддя та порядок їх звільнення

1. Відповідно до частини другої статті 131 Конституції України Верховна Рада обирає членів Вищої ради правосуддя.

2. У разі необхідності обрання Верховною Радою члена Вищої ради правосуддя Голова Верховної Ради України оголошує на її офіційному веб-сайті про початок прийому заяв від кандидатів на посади членів Вищої ради правосуддя.

3. Особа, яка претендує бути обраною Верховною Радою членом Вищої ради правосуддя, подає визначені Законом України "Про Вищу раду правосуддя" документи до Верховної Ради протягом п'ятнадцяти днів з дня оголошення про початок прийому заяв.

4. Інформація про осіб, які претендують бути обраними на посаду члена Вищої ради правосуддя, оприлюднюється в порядку, визначеному Законом України "Про Вищу раду правосуддя".

5. Комітет, до предмета відання якого належать питання правосуддя, розглядає документи, подані особами, які претендують бути обраними на посаду члена Вищої ради правосуддя, і попередньо обговорює питання щодо їх відповідності вимогам, встановленим Законом України "Про Вищу раду правосуддя", та подає на розгляд Верховної Ради рішення з висновками щодо кожного кандидата.

6. Рішення комітету, до предмета відання якого належать питання правосуддя, та відомості про кандидатів на посаду члена Вищої ради правосуддя надаються народним депутатам не пізніше як за три дні до розгляду Верховною Радою відповідного питання.

7. Кожен із кандидатів має право до початку голосування виступити на пленарному засіданні Верховної Ради.

Кандидат на пленарному засіданні Верховної Ради надає за запитом народних депутатів будь-яку інформацію про себе, крім інформації, яка стосується його приватного життя і щодо якої відсутні розумні підстави вважати, що вона може бути важливою для визначення здатності кандидата

належним чином виконувати повноваження члена Вищої ради правосуддя, а також інформації, що становить державну таємницю.

8. Після виступів кандидатів та обговорення кандидатур проводиться голосування.

9. Відбір на посаду члена Вищої ради правосуддя здійснюється Верховною Радою відкритим рейтинговим голосуванням по кожному кандидату окремо.

10. Верховна Рада обирає членів Вищої ради правосуддя списком, визначеним за підсумками рейтингового голосування, відповідно до кількості вакантних посад відкритим голосуванням більшістю голосів народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради.

11. Якщо за результатами голосування член Вищої ради правосуддя не обраний, проводиться повторне голосування щодо двох кандидатів, які набрали більшу кількість голосів порівняно з іншими кандидатами, щодо кожної вакантної посади члена Вищої ради правосуддя.

12. Подання про звільнення члена Вищої ради правосуддя з посади вноситься Вищою радою правосуддя. З письмовим поданням одночасно подаються документи, що підтверджують наявність передбачених Законом України "Про Вищу раду правосуддя" підстав для звільнення члена Вищої ради правосуддя з посади.

13. Обговорення питання про звільнення члена Вищої ради правосуддя з посади на пленарному засіданні Верховної Ради починається з оголошення головуєчим на пленарному засіданні Верховної Ради подання Вищої ради правосуддя.

14. Обговорення питання про звільнення члена Вищої ради правосуддя з посади розглядається в його присутності.

15. Після оголошення подання Вищої ради правосуддя члену Вищої ради правосуддя, щодо якого розглядається питання про звільнення, надається слово для виступу, він відповідає на запитання народних депутатів.

16. У разі повторного неприбуття на засідання Верховної Ради члена Вищої ради правосуддя, щодо якого розглядається питання про звільнення, таке питання може бути розглянуто за його відсутності.

17. За наявності зауважень до подання Вищої ради правосуддя, що потребують додаткової перевірки Вищою радою правосуддя, голосування щодо звільнення члена Вищої ради правосуддя з посади не проводиться. Повторний розгляд такого подання здійснюється за умов перевірки Вищою радою правосуддя обставин, щодо яких висловлено зауваження, і повідомлення нею про результати такої перевірки та невідкликання внесеного подання.

18. Рішення про звільнення члена Вищої ради правосуддя з посади приймається відкритим поіменним голосуванням.

19. У разі якщо рішення про звільнення члена Вищої ради правосуддя з посади не прийнято, повторне голосування і повторний розгляд цього питання з тих самих підстав не допускається.

20. Рішення про обрання на посаду та звільнення з посади члена Вищої ради правосуддя оформлюється відповідною постановою Верховної Ради";

ж) статті 214, 215, 216, 216-1 виключити;

з) у назві глави 34 слова "членами Вищої ради юстиції" замінити словами "членами Вищої ради правосуддя", а слова "суддями Конституційного Суду України" виключити;

и) у статті 217:

частину першу викласти в такій редакції:

"1. Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, призначений Верховною Радою, члени Вищої ради правосуддя, обрані Верховною Радою, члени Центральної виборчої комісії складають присягу перед Верховною Радою у строки і за текстом, що визначені відповідно законами України "Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини", "Про Вищу раду правосуддя", "Про Центральну виборчу комісію". Складення присяги здійснюється зазначеними особами особисто на пленарному засіданні Верховної Ради";

частину другу доповнити абзацом другим такого змісту:

"Член Вищої ради правосуддя складає присягу невідкладно після його обрання Верховною Радою";

частини третю, четверту доповнити словами "якщо інше не визначено цим Регламентом";

у частині п'ятій слова "відповідно", "обрана", "члена Вищої ради юстиції", "чи обрання" виключити;

у частині шостій слова "члена Вищої ради юстиції" замінити словами "члена Вищої ради правосуддя", а слова "судді Конституційного Суду України" виключити;

і) у назві глави 35 слова "затримання чи арешт судді Конституційного Суду України, судді суду загальної юрисдикції" виключити;

ї) у статті 218:

у частині першій слова "відповідно до частини третьої статті 126, статті 149 Конституції України – на затримання чи арешт судді Конституційного Суду України, судді суду загальної юрисдикції" виключити;

частину другу викласти в такій редакції:

"2. Подання про надання згоди на притягнення до кримінальної відповідальності, затримання чи арешт народного депутата ініціюється прокурором. При цьому щодо кожного виду запобіжного заходу подається

окреме подання. Подання щодо народного депутата повинно бути підтримано і внесено до Верховної Ради Генеральним прокурором (виконувачем обов'язків Генерального прокурора)";

у частині третій слова "затримання чи арешт судді суду загальної юрисдикції, судді Конституційного Суду України" виключити;

у частині четвертій слова "відповідно Генеральному прокуророві України (виконувачу обов'язків Генерального прокурора України) або Голові Верховного Суду України" замінити словами "Генеральному прокуророві (виконувачу обов'язків Генерального прокурора)";

й) у статті 220:

частину другу викласти в такій редакції:

"2. У засіданнях комітету бере участь Генеральний прокурор (виконувач обов'язків Генерального прокурора)";

у частині четвертій слова "відповідно Генеральному прокуророві України (виконувачу обов'язків Генерального прокурора України) або Голові Верховного Суду України" замінити словами "Генеральному прокуророві (виконувачу обов'язків Генерального прокурора)";

к) у статті 221:

у частинах першій, другій слова "затримання чи арешт судді Конституційного Суду України, судді суду загальної юрисдикції" виключити;

у частині третій:

у пункті 1 слова "Генеральному прокуророві України (виконувачу обов'язків Генерального прокурора України) чи Голові Верховного Суду України" замінити словами "Генеральному прокуророві (виконувачу обов'язків Генерального прокурора)";

у пункті 2 слова "судді Конституційного Суду України, судді суду загальної юрисдикції, щодо яких" замінити словами "щодо якого";

у пунктах 2, 3 частини сьомої слова "судді Конституційного Суду України, судді суду загальної юрисдикції" виключити;

у частині дев'ятій слова "відповідно Генерального прокурора України (виконувача обов'язків Генерального прокурора України) чи Голову Верховного Суду України" замінити словами "Генерального прокурора (виконувача обов'язків Генерального прокурора)";

л) у частині першій статті 240 слова "та суддів судів загальної юрисдикції" виключити;

20) у Законі України "Про адвокатуру та адвокатську діяльність" (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 27, ст. 282):

а) в абзаці шостому частини першої статті 7 слова "членів Вищої ради юстиції (крім тих, які працюють у Вищій раді юстиції на постійній основі)" виключити;

б) у частині першій статті 23 слова "Генеральний прокурор України" в усіх відмінках замінити словами "Генеральний прокурор" у відповідному відмінку;

в) у пункті 7 частини першої статті 44 слова "Вищої ради юстиції" замінити словами "Вищої ради правосуддя";

г) пункт 6 частини сьомої статті 54 викласти в такій редакції:

"б) обирає двох членів Вищої ради правосуддя";

21) статтю 37 Закону України "Про Кабінет Міністрів України" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 13, ст. 222; 2015 р., № 2–3, ст.12) викласти в такій редакції:

"Стаття 37. Відносини Кабінету Міністрів України з органами судової влади

1. Кабінет Міністрів України може бути позивачем та відповідачем у судах, зокрема звертатися до суду, якщо це необхідно для здійснення його повноважень у спосіб, що передбачений Конституцією та законами України.

2. Інтереси Кабінету Міністрів України у судах представляє Міністерство юстиції України, якщо інше не передбачено законами України або актами Кабінету Міністрів України.

3. Органи виконавчої влади, державні підприємства, установи та організації зобов'язані на вимогу Кабінету Міністрів України або Міністерства юстиції України в установленій ними строк подати матеріали, необхідні для розгляду справ у судах.

4. Кабінет Міністрів України взаємодіє із Вищою радою правосуддя, іншими органами та установами системи правосуддя з питань, віднесених до їх компетенції";

22) у частині п'ятій статті 27 Закону України "Про Національне антикорупційне бюро України" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 47, ст. 2051) слова "Генерального прокурора України" замінити словами "Генерального прокурора";

23) у Законі України "Про запобігання корупції" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056 з наступними змінами):

а) у пункті 1 частини першої статті 3:

у підпункті "а" слова "Генеральний прокурор України" замінити словами "Генеральний прокурор";

підпункт "г" викласти в такій редакції:

"г) судді, судді Конституційного Суду України, члени, інспектори Вищої ради правосуддя, посадові особи секретаріату Вищої ради правосуддя,

члени, інспектори Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, посадові особи секретаріату цієї Комісії, посадові особи Державної судової адміністрації України, присяжні (під час виконання ними обов'язків у суді)";

б) у частині п'ятій статті 9:

в абзаці першому слова "Генеральним прокурором України (виконувачем обов'язків Генерального прокурора України)" замінити словами "Генеральним прокурором (виконувачем обов'язків Генерального прокурора)";

в абзаці другому слова "Генеральний прокурор України" замінити словами "Генеральний прокурор";

в) в абзаці п'ятому частини першої статті 19 слова "Вищій раді юстиції" замінити словами "Вищій раді правосуддя";

г) у частині другій статті 25 слова "членів Вищої ради юстиції (крім тих, які працюють у Вищій раді юстиції на постійній основі), народних засідателів і" виключити;

д) у частині першій статті 35 слова "суддів Конституційного Суду України та суддів судів загальної юрисдикції" замінити словами "суддів, суддів Конституційного Суду України";

е) у примітці до статті 50:

після слів "член Центральної виборчої комісії" доповнити словами "член Вищої ради правосуддя, член Вищої кваліфікаційної комісії суддів України";

слова "Генеральний прокурор України" замінити словами "Генеральний прокурор";

є) у статті 56:

частину другу після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

"Щодо кандидатів на посади члена Вищої ради правосуддя, члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, обрання яких здійснюється з'їздом суддів України, з'їздом адвокатів України, всеукраїнською конференцією прокурорів, з'їздом представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ, організація проведення спеціальної перевірки покладається на секретаріат Вищої ради правосуддя, секретаріат Вищої кваліфікаційної комісії суддів України відповідно".

У зв'язку з цим абзаци третій, четвертий вважати відповідно абзацами четвертим, п'ятим;

у примітці:

після слів "члена Центральної виборчої комісії" доповнити словами "члена Вищої ради правосуддя, члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України";

слова "Генерального прокурора України" замінити словами "Генерального прокурора";

24) у пункті 25 частини першої статті 1 Закону України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 50 – 51, ст. 2057 з наступними змінами):

а) в абзаці сьомому слова "члени Вищої ради юстиції" замінити словами "члени Вищої ради правосуддя";

б) в абзаці восьмому слова "Генеральний прокурор України" замінити словами "Генеральний прокурор";

25) у статті 2 Закону України "Про здійснення правосуддя та кримінального провадження у зв'язку з проведенням антитерористичної операції" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 39, ст. 2009) слова "Генеральним прокурором України" замінити словами "Генеральним прокурором";

26) у Законі України "Про очищення влади" (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 44, ст. 2041):

а) у частині першій статті 2:

у пункті 2 слова "Генерального прокурора України" замінити словами "Генерального прокурора";

у пункті 4 слова "членів Вищої ради юстиції" замінити словами "членів Вищої ради правосуддя", а слово "професійних" виключити;

б) у статті 5:

у частині четвертій:

в абзацах першому, другому слово "професійних" виключити;

в абзаці третьому слова "Вищої ради юстиції" замінити словами "Вищої ради правосуддя";

у частині тринадцятій слово "професійного" виключити, а слова "Вищої ради юстиції" замінити словами "Вищої ради правосуддя";

27) у Законі України "Про прокуратуру" (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2 – 3, ст. 12 з наступними змінами):

а) у частині другій статті 6, статтях 7, 8, 8-1, 9, частині першій статті 15, частині четвертій статті 16, статті 17, абзаці другому частини п'ятої статті 19, статті 21, абзаці третьому частини третьої статті 23, статті 24, частині другій статті 25, абзаці третьому частини четвертої статті 27, частині першій статті 34, частині другій статті 36, статті 39, статті 40, частині першій статті 41, статті 42, частині п'ятій статті 46, статтях 49, 51, частині другій статті 53, частині другій статті 54, частині другій статті 56, частині другій статті 57, абзаці другому частини другої статті 58, частині другій статті 61,

статті 63, пункті 1 частини дев'ятої статті 71, частині п'ятій статті 81, частині першій статті 90, частині другій статті 91, частині другій статті 94 слова "Генеральний прокурор України" в усіх відмінках замінити словами "Генеральний прокурор" у відповідному відмінку;

б) частину другу статті 40 викласти в такій редакції:

"2. Строк повноважень Генерального прокурора становить шість років. Одна й та ж особа не може обіймати посаду Генерального прокурора два строки поспіль";

в) у пункті 2 частини першої статті 42, частині п'ятій статті 49, частині першій статті 50, статтях 53, 62, частині першій статті 63, пункті 1 частини першої статті 64 Закону слова "Вища рада юстиції" в усіх відмінках замінити словами "Вища рада правосуддя" у відповідному відмінку;

г) у статтях 45 – 47, пункті 4 частини першої статті 77, частині третій статті 78 слова "скарга (заява)" в усіх відмінках і числах замінити словами "дисциплінарна скарга" у відповідному відмінку та числі;

д) у статті 50:

у частині першій слова "до адміністративного суду або до Вищої ради юстиції" замінити словами "до Вищої ради правосуддя";

у частині другій слова "Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів" замінити словами "Вищої ради правосуддя";

у частині третій слова "до суду на рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів" замінити словами "до суду на рішення Вищої ради правосуддя";

е) у частині першій статті 66, статтях 67 – 70, частинах першій і восьмій статті 71, частині першій статті 72, частині третій статті 73, пункті 1 частини першої статті 74 слова "всеукраїнська конференція працівників прокуратури" в усіх відмінках і числах замінити словами "всеукраїнська конференція прокурорів" у відповідному відмінку і числі;

є) у частині другій статті 67:

у пункті 2 слова "призначає членів Вищої ради юстиції" замінити словами "обирає членів Вищої ради правосуддя";

у пункті 4 слова "Кодекс професійної етики та поведінки працівників прокуратури" замінити словами "Кодекс професійної етики та поведінки прокурорів";

ж) у статті 78:

абзац перший частини восьмої доповнити словами "а також порядок і строк оскарження рішення, в тому числі дозвіл особі, яка подала дисциплінарну скаргу, на оскарження рішення, якщо він наданий";

доповнити частиною десятою такого змісту:

"10. Особа, яка подала дисциплінарну скаргу про вчинення прокурором дисциплінарного проступку, має право оскаржити рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів до Вищої ради правосуддя за наявності дозволу Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів на таке оскарження";

з) у пункті 2 розділу XII "Прикінцеві положення" слова "До затвердження всеукраїнською конференцією працівників прокуратури Кодексу професійної етики та поведінки працівників прокуратури" замінити словами "До затвердження всеукраїнською конференцією прокурорів Кодексу професійної етики та поведінки прокурорів";

и) у розділі XIII "Перехідні положення":

у пункті 6-1:

слова "всеукраїнської конференції працівників прокуратури" замінити словами "всеукраїнської конференції прокурорів";

доповнити пункт абзацом такого змісту:

"У разі необхідності звільнення або обрання члена Вищої ради правосуддя до набрання чинності відповідними положеннями цього Закону скликання та проведення всеукраїнської конференції прокурорів для обрання чи звільнення членів Вищої ради правосуддя здійснюється в порядку, затвердженому Генеральним прокурором";

пункт 8 виключити;

28) у частині першій статті 23 Закону України "Про пробацію" (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 13, ст. 93) слова "Генеральний прокурор України" замінити словами "Генеральний прокурор";

29) в абзаці третьому пункту 1 частини першої статті 7 Закону України "Про Рахункову палату" (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 36, ст. 360) слова "Вищої ради юстиції" замінити словами "Вищої ради правосуддя";

30) у пункті 2 частини першої статті 5 Закону України "Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 2) слова "Генеральним прокурором України" замінити словами "Генеральним прокурором";

31) у Законі України "Про державну службу" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43):

а) статтю 5 доповнити частиною четвертою такого змісту:

"4. Особливості правового регулювання державної служби в системі правосуддя визначаються законодавством про судоустрій і статус суддів";

б) в абзаці четвертому пункту 1 частини другої статті 6:

слова "Верховного Суду України" замінити словами "Верховного Суду";

доповнити абзац словами "керівників секретаріатів Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та їх заступників, Голови Державної судової адміністрації України та його заступників";

в) пункт 6 частини другої статті 14 виключити;

г) у статті 91:

у частині першій слова "Верховного Суду України", "Вищої ради юстиції" замінити відповідно словами "Верховного Суду", "Вищої ради правосуддя";

частину другу доповнити словами "а керівники апаратів (секретаріатів) судів, органів та установ системи правосуддя – з особливостями, передбаченими законодавством про судоустрій і статус суддів";

д) частину четверту статті 92 доповнити абзацом другим такого змісту:

"Особливості патронатної служби в судах, органах та установах системи правосуддя визначаються законодавством про судоустрій і статус суддів";

32) у тексті Закону України "Про Державне бюро розслідувань" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 6, ст. 55, № 22, ст.453) слова "Генеральний прокурор України" в усіх відмінках замінити словами "Генеральний прокурор" у відповідному відмінку;

33) у розділі XII "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про судоустрій і статус суддів" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 31, ст.545):

а) пункт 3 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

"Господарські суди Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя продовжують здійснювати свої повноваження без обмеження строком до утворення та початку діяльності окружних господарських судів, юрисдикція яких розповсюджується на відповідну територію".

У зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом третім;

б) пункт 22 доповнити абзацом такого змісту:

"Судді, які на день набрання чинності цим Законом пройшли кваліфікаційне оцінювання та підтвердили свою здатність здійснювати правосуддя у відповідному суді, до 1 січня 2017 року отримують суддівську винагороду, визначену відповідно до положень Закону України "Про судоустрій і статус суддів" (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 41–45, ст. 529; 2015 р., №№ 18-20, ст. 132 з наступними змінами)";

в) пункт 26 доповнити абзацом такого змісту:

"Встановити, що до 1 січня 2017 року для членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України розмір посадового окладу становить 10 розмірів мінімальної заробітної плати, збільшених на коефіцієнт 1,3, та зберігаються надбавки і доплати, передбачені законодавством, що діяло до набрання чинності цим Законом";

г) пункт 34 доповнити абзацом четвертим такого змісту:

"Судді, призначені чи обрані на посаду до набрання чинності цим Законом, зберігають визначення стажу роботи на посаді судді відповідно до законодавства, що діяло на день їх призначення (обрання)";

д) у підпункті 1 пункту 46 слова "у судах, між судами, між судами та органами суддівського врядування" замінити словами "у судах, в органах суддівського врядування, між судами, між судами та органами суддівського врядування".

4. Вища рада правосуддя утворюється шляхом реорганізації Вищої ради юстиції.

5. Члени Вищої ради юстиції, призначені до набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)", набувають статусу члена Вищої ради правосуддя та здійснюють повноваження членів Вищої ради правосуддя протягом строку, на який вони були призначені, але не довше, ніж до 30 квітня 2019 року.

6. Міністр юстиції України та Генеральний прокурор України припиняють свої повноваження як члени Вищої ради юстиції з дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)".

7. Якщо на день набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)" відповідним суб'єктом не призначено кількість членів Вищої ради юстиції, яких такий суб'єкт мав призначити відповідно до закону, члена Вищої ради правосуддя на відповідну вакантну посаду обирає з'їзд суддів України у межах визначеної Конституцією України кількості членів Вищої ради правосуддя, які обираються з'їздом суддів України.

До утворення Верховного Суду у порядку і складі, що визначені Законом України "Про судоустрій і статус суддів" від 2 червня 2016 року № 1402-VIII, обрання делегатів на з'їзд суддів України здійснюється з такими особливостями:

1) збори суддів Верховного Суду України обирають трьох делегатів;

2) збори суддів Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, збори суддів Вищого господарського суду України, збори суддів Вищого адміністративного суду України обирають по одному делегату від двадцяти суддів, які працюють у відповідному суді.

8. До 30 квітня 2019 року суддя, який обирається (призначається) членом Вищої ради правосуддя, крім визначених цим Законом вимог, повинен мати стаж роботи на посаді судді не менше 10 років.

9. Встановити, що до 1 січня 2017 року для членів Вищої ради правосуддя розмір посадового окладу становить 10 розмірів мінімальної заробітної плати, збільшених на коефіцієнт 1,3, та зберігаються надбавки і доплати, передбачені законодавством, що діяло до набрання чинності цим Законом.

10. Голова Вищої ради юстиції, його заступник набувають статусу та здійснюють повноваження відповідно Голови Вищої ради правосуддя, його заступника, визначені цим Законом, до закінчення строку, на який вони були обрані.

11. Упродовж строку, визначеного підпунктом 7 пункту 16-1 розділу XV "Перехідні положення" Конституції України, Президент України здійснює переведення суддів за поданням Вищої ради правосуддя, яке вноситься на підставі та в межах рекомендації Вищої кваліфікаційної комісії суддів України або на підставі подання Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя.

12. Питання про звільнення судді з підстав, визначених підпунктом 4 пункту 16-1 розділу XV "Перехідні положення" Конституції України, розглядаються на засіданні Вищої ради правосуддя в пленарному складі на підставі подання Вищої кваліфікаційної комісії суддів України в порядку, визначеному статтею 56 цього Закону.

13. Матеріали та подання Вищої ради юстиції про призначення на посади суддів вперше, не розглянуті до дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)", передаються до Вищої ради правосуддя для вирішення питання про призначення відповідних суддів (внесення відповідних подань).

Кандидати на посаду судді, матеріали щодо яких передані до Вищої ради правосуддя згідно з абзацом першим цього пункту і які на шістдесятій день з дня набрання чинності Законом України "Про судоустрій і статус суддів" від 2 червня 2016 року № 1402-VIII не відповідають вимогам для призначення на посаду судді відповідно до Конституції України, припиняють участь у процедурах призначення на посаду судді.

Кандидати на посаду судді, матеріали щодо яких передані до Вищої ради правосуддя згідно з абзацом першим цього пункту і які не пізніше ніж на шістдесятій день з дня набрання чинності Законом України "Про судоустрій і статус суддів" від 2 червня 2016 року № 1402-VIII відповідають вимогам для призначення на посаду судді відповідно до Конституції України та Закону України "Про судоустрій і статус суддів" від 2 червня 2016 року № 1402-VIII, проходять спеціальну перевірку та беруть участь у конкурсі на зайняття посади судді. Якщо за результатами кваліфікаційного іспиту, складеного до набрання чинності Законом України "Про судоустрій і статус суддів" від 2 червня 2016 року № 1402-VIII, кандидат на посаду судді

набрав менше 75 відсотків максимально можливого бала кваліфікаційного іспиту, то такий кандидат повторно складає кваліфікаційний іспит, проходить спеціальну перевірку та бере участь у конкурсі на зайняття посади судді.

Для проведення спеціальної перевірки, кваліфікаційного іспиту та конкурсу на зайняття посади судді Вища рада правосуддя передає відповідні матеріали Вищій кваліфікаційній комісії суддів України.

Матеріали та рекомендації Вищої кваліфікаційної комісії суддів України про обрання суддів безстроково, щодо яких на день набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)" рішення не прийнято, розглядаються Вищою радою правосуддя в порядку, встановленому главою 2 розділу II цього Закону.

За результатами кваліфікаційного оцінювання суддя, призначений на посаду строком на п'ять років до набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)", повноваження якого припинилися із закінченням строку, на який його було призначено, може бути призначений на посаду за поданням Вищої ради правосуддя за умови підтвердження відповідності цій посаді згідно з підпунктами 2 та 4 пункту 16-1 розділу XV "Перехідні положення" Конституції України.

14. Матеріали та подання Вищої ради юстиції про звільнення суддів, за якими до набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)" не прийнято рішення Президентом України чи Верховною Радою України, передаються до Вищої ради правосуддя для ухвалення рішення про звільнення суддів з посад з підстав, зазначених у поданнях. Рішення про звільнення судді з посади ухвалюється Вищою радою правосуддя у пленарному складі без виклику судді, щодо якого розглядається питання про звільнення. Регламентом Вищої ради правосуддя може бути передбачена спрощена процедура розгляду цього питання.

Суддя, щодо якого до набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)" Вищою радою юстиції внесено подання про його звільнення з посади за порушення ним присяги і рішення щодо якого не було прийнято Президентом України чи Верховною Радою України, звільняється з посади судді на підставі пункту 3 частини шостої статті 126 Конституції України.

У разі якщо суддю з будь-яких причин не звільнено з посади у зв'язку з досягненням шістдесяти п'яти років до набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)", його повноваження припиняються з 30 вересня 2016 року, крім випадку, якщо до 30 вересня 2016 року у встановленому законом порядку суддею було подано заяву про відставку. У разі якщо суддею було подано заяву про відставку, Вища рада правосуддя розглядає таку заяву у порядку, визначеному цим Законом, та ухвалює одне з таких рішень:

1) рішення про звільнення судді з посади у зв'язку з поданням заяви про відставку на підставі пункту 4 частини шостої статті 126 Конституції України;

2) рішення про відмову у звільненні судді з посади у зв'язку з поданням заяви про відставку, якщо суддя не має стажу роботи на посаді судді, необхідного для виходу у відставку відповідно до законодавства, яке діяло на день подання суддею заяви про відставку. У такому випадку повноваження судді припиняються з 30 вересня 2016 року.

15. Заяви про порушення вимог законодавства щодо несумісності, в тому числі звернення Міністерства юстиції України, подані відповідно до Закону України "Про очищення влади", а також провадження щодо порушення вимог законодавства щодо несумісності, відкриті Вищою радою юстиції до набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)", рішення стосовно яких не прийнято, передаються Вищій раді правосуддя для розгляду та прийняття рішень у порядку, визначеному цим Законом для розгляду справ щодо несумісності.

16. Верховна Рада України протягом 30 днів з дня набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)" передає Вищій раді правосуддя документи (матеріали) про переведення суддів для внесення подання Президенту України.

17. Заява (скарга) щодо поведінки судді, передана Вищою кваліфікаційною комісією суддів України для розгляду Вищій раді правосуддя чи її Дисциплінарним палатам після набрання чинності Законом України "Про судоустрій і статус суддів" від 2 червня 2016 року № 1402-VIII, залишається без розгляду та залучається до суддівського дос'є, якщо на день набрання чинності Законом України "Про судоустрій і статус суддів" від 2 червня 2016 року № 1402-VIII сплинув строк притягнення судді до дисциплінарної відповідальності за фактом, викладеним у цій заяві (скарзі). Регламентом Вищої ради правосуддя може бути передбачена спрощена процедура попередньої перевірки заяв (скарг), які були подані до Вищої кваліфікаційної комісії суддів раніше, ніж за три роки до набрання чинності Законом України "Про судоустрій і статус суддів" від 2 червня 2016 року № 1402-VIII.

18. Рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді чи прокурора у дисциплінарних справах, відкритих до набрання чинності Законом України "Про судоустрій і статус суддів" від 2 червня 2016 року № 1402-VIII, оскаржуються до Вищої ради правосуддя та розглядаються нею у пленарному складі в порядку, встановленому цим Законом.

19. Заяви (скарги) щодо поведінки суддів місцевих та апеляційних судів, передані Вищою кваліфікаційною комісією суддів України Вищій раді правосуддя, розглядаються Дисциплінарними палатами Вищої ради правосуддя в порядку, встановленому цим Законом. Перевірка заяви (скарги)

на відповідність вимогам, визначеним на день її подання, здійснюється членом Вищої ради правосуддя одноособово.

20. Попередня перевірка заяв (скарг) щодо поведінки суддів Верховного Суду України, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищого господарського суду України, Вищого адміністративного суду України, які надійшли до Вищої ради юстиції до набрання чинності Законом України "Про судоустрій і статус суддів" від 2 червня 2016 року № 1402-VIII, здійснюється членом Вищої ради правосуддя, визначеним автоматизованим розподілом між членами Вищої ради юстиції, проведеним до набрання чинності цим Законом.

21. Дисциплінарні справи, відкриті Вищою радою юстиції до набрання чинності Законом України "Про судоустрій і статус суддів" від 2 червня 2016 року № 1402-VIII, дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя розглядають у порядку, передбаченому пунктом 32 розділу XII "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України "Про судоустрій і статус суддів" від 2 червня 2016 року № 1402-VIII, з урахуванням особливостей, визначених регламентом Вищої ради правосуддя.

22. До забезпечення технічної можливості здійснення повного фіксування засідань Вищої ради правосуддя та її органів технічними засобами, але не пізніше ніж до 1 липня 2017 року, фіксування засідань Вищої ради правосуддя чи її органів здійснюється у відповідних протоколах.

23. Вищій раді юстиції протягом двадцяти днів з дня набрання чинності цим Законом:

1) ухвалити рішення про утворення Вищої ради правосуддя шляхом реорганізації Вищої ради юстиції та утворити Комісію з питань реорганізації Вищої ради юстиції та утворення Вищої ради правосуддя;

2) розробити та затвердити порядок здійснення заходів, пов'язаних із реорганізацією Вищої ради юстиції та утворенням Вищої ради правосуддя.

24. Кабінету Міністрів України:

1) у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо фінансування першочергових заходів, необхідних для реалізації цього Закону;

2) у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

а) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

б) забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

в) передбачати у проектах законів України про Державний бюджет України на 2017 та наступні роки видатки, пов'язані з реалізацією положень цього Закону.

**Голова
Верховної Ради України**